ஹரிதாஸ ஹ்ருதய

(பாகம் 1)

சைத்ர & வைசாக மாதத்திற்கான
ஹரிதாச சிந்தனைகளின் தொகுப்பு

கன்னடத்தில் :

திரு.ஏ.பி.ஷ்யாமாச்சார்
பெங்களூரு

தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டவர்

'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
89044 58276. haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

ஹரிதாஸ ஹ்ருதய
(பாகம் 1)

ஸ்ரீஹரிவாயு குருகளின் அருளால்
ஸ்ரீவாதிராஜரின் ஆராதனை நாளான - 21-03-2022
அன்று வெளியிடப்பட்டது.

தொடர்புக்கு:
'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்
8904458276 haridasa.vijayam@gmail.com
jagannathakesava.blogspot.com

சலுகை விலையில் இந்தப் புத்தகம் வெளிவருவதற்கு பொருளுதவி புரிந்த ஹரி பக்தர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி!!!

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

ஹரிதாச சாகித்யம் ஆத்யாத்ம / லௌகிக வாழ்க்கையின் பொருள் ஆகியவற்றை விளக்குவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்றுவரை அந்த சாகித்யம் அழியாமல் வருகிறது. உடலில் இருக்கும் இதயம் எப்படி ரத்தத்தை சுத்தமாக்கி நாம் வாழ வழி செய்கிறதோ, அது போல இந்த 'ஹரிதாச ஹ்ருதய' நம் இதயத்தில் இருக்கும் அழுக்குகளை சுத்தமாக்க உதவுகிறது. இதில் தினத்திற்கு ஒன்று என்று சிந்தனை இருக்கிறது. இதில் இருப்பது விஷயங்களின், தத்வங்களின் சாரம் / சுருக்கம் மட்டுமே.

ஹரிதாஸ ஹ்ருதய என்னும் இந்தப் புத்தகத்தை கன்னடத்தில் எழுதியவர் திரு.ஏ.பி.ஷ்யாமாச்சார் அவர்கள். ஒரு ஆண்டில் வரும் 360 நாட்களில், நாளுக்கு ஒன்று என மொத்தம் 360 சிறிய கட்டுரைகள் இதில் உள்ளன. அனைத்தையும் ஒரே புத்தகமாக போடலாம் என்றால், அது கிட்டத்தட்ட 500 பக்கங்கள் ஆகிவிடும் என்பதால், சிறு பாகங்களாக வெளியிடலாம் என்று எண்ணி, அதன் முதல் பாகத்தை தற்போது வெளியிடுகிறோம். வரவிருக்கும் சைத்ர & வைசாக மாதத்திற்கான கட்டுரைகளை இந்த முதல் பாகத்தில் பார்க்கலாம்.

ஹரிதாசர்களின் புண்ணிய தினங்கள், பண்டிகை, விரத நாட்களில் - அந்தந்த ஹரிதாசர்களைப் பற்றி / பண்டிகை விரதங்களைப் பற்றி மற்ற ஹரிதாசர்கள் பாடிய குறிப்புகள் இதில் உள்ளன. மத்வ சித்தாந்தக் கருத்துகள் அனைத்தையும் பற்றியும் ஹரிதாசர்கள் பாடியுள்ளனர். அவை அனைத்தும் இந்தப் புத்தகத்தில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த முழுப் புத்தகத்தையும் படித்தால், ஹரிதாசர்களின் கருத்துக்களின் வழியே, நம் மத்வ சித்தாந்த தத்வங்களை சுலபமாக அறியலாம்.

அனைவரும் இந்தப் புத்தகத்தை படித்து, அடுத்து வரவிருக்கும் பாகங்களையும் வாங்கிப் படிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். அனைவருக்கும் ஹரிவாயு குரு ஹரிதாசர்களின் அருள் என்றைக்கும் கிடைக்கட்டும் என்று ஸ்ரீஹரியிடம் வேண்டிக் கொள்கிறோம். ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

26-02-2022 **'ஜகன்னாத கேசவ' சத்ய நாராயணன்**

ஹரிதாஸ ஹ்ருதயம்
பாகம் 1 - வாழ்த்துரை

ஹரிதாஸ ஸாஹித்திய படைப்புகளில் உள்ள மத்வ ஸித்தாந்த கருத்துக்களின் ஸாரத்தை பாமரர்களும் அறியும் வண்ணம் 'ஹரிதாஸ விஜயம்' தமிழ் மாத இதழ், பல்வேறு தலைப்புகளில் சிறு கட்டுரைகளாக வெளியிட்டுள்ளது. இந்த ஆன்மீக பொக்கிஷத்தை அனைவருக்கும் கொண்டு சேர்க்கும் வகையில் அவற்றைத் தொகுத்து 'ஜகன்னாத கேஸவ' திரு. சத்தியநாராயணன் அவர்கள் 'ஹரிதாஸ ஹ்ருதய' என்ற தலைப்பில் தனி ஒரு புத்தகமாக பல்வேறு பாகங்களில் வெளியிடத் திட்டமிட்டு, அதன் தொடக்கமாக 'ஹரிதாஸ ஹ்ருதய' முதல் பாகத்தை தற்போது வெளியிட்டுள்ளார்.

அவர் சமீபகாலத்தில் வெளியிட்டுள்ள பலதரப்பட்ட தாஸ ஸாஹித்திய படைப்புகளைப் பற்றிய புத்தங்களின் வரிசையில் இதுவும் பெருமை சேர்க்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவருக்கு ஸ்ரீ ஹரி ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஐஸ்வர்யம் மற்றும் மனச்சாந்தி போன்றவற்றை அருளி, இதுபோல் இன்னும் பல புத்தகங்களை வெளியிட அருள் புரியுமாறு ப்ரார்த்தனை செய்கிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்பணமஸ்து !!

மேடவாக்கம், சென்னை
25/02/2022

'பிரஸங்க பூஷணம்'
'பிரவசன பூஷணம்','மத்வரத்னா'
S. லக்ஷ்மிபதிராஜா

சைத்ர சுத்த பிரதமை

சுரர்கள் நட்ப கிடைக்கட்டும்

ஶ்ரீபதியு நமகெ சம்பதவீயலி வா
ணி பதியு நமகெ தீர்க்காயு கொடலி ||ப||

சுரரகணவனு பொரெயெ விஷவ கண்டதலிட்ட
ஹர நித்ய நமகெ சஹாயகவாகலி
நரரொளுண்ணதவாத நித்யபோகங்களனு
புருஹூத பூர்ண மாடிஸலி நமகெ ||1||
வினுதசித்தி ப்ரதனு விக்னேஷ தயதிந்த
நெனெத கார்யகளெல்ல நெரவேரிசலி
தினதினதி ஆஸ்வினிகளாபத்துகள களெது
மனகெ ஹருஷவனித்து மன்னிசலி பிடதெ ||2||
நிருத சுக்ஞானவன்னு ஈவ மத்வராய
குருகளாஷீர்வாத நமகாகலி
புரந்தரவிட்டலன கருணதிந்தலி சகல
சுரரொலுமெ நமகெ சுஸ்திரவாகலி ||3|| -- ஶ்ரீபுரந்தரதாசர்

இந்த கிருதியில் மத்வ மதத்தின் முக்கிய தத்வமான தேவதா தாரதம்யத்தை விளக்கியிருக்கிறார் தாசர். அவரோஹண கிரமத்தை பின்பற்றி, ஆசார்ய மத்வரை குருவின் இடத்தில் நிறுத்தி, பிறகு தாரதம்யத்தில் வரும் அனைத்து தேவதைகளின் அருளையும் வேண்டுகிறார். மூன்று பத்தி உடைய இந்த கிருதியில் அனைத்து கக்ஷ (வகுப்பில்) உள்ளவர்களையும் தொகுத்து தெரிவித்திருக்கிறார். தினமும் பாராயணம் செய்வதற்கு தகுந்தவாறு இருக்கும் இந்தப் பாடல், சஜ்ஜனர்களுக்கு தாசர் செய்த மிகப்பெரிய உதவியாகும். பகவந்தனிடம் துவங்கி அனைவரின் கருணையும் நமக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்போம்.

சைத்ர சுத்த த்விதியை

கலௌ சங்கீர்க்ய கேசவம்

ஹரிதாச சாகித்யத்தின் இன்னொரு பெயர் பக்தி சாகித்யம். இதனுடன் சங்கீதமும் சேர்ந்து, அனைத்தும் மிகச்சிறந்த

காவியமாக உருவெடுத்துள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம், ஸ்ரீஹரி சங்கீதத்திற்கு வேகமாக வந்து தரிசனம் அளிப்பான்.

த்யாயன் க்ருதே யஜன் யக்ஞை: த்ரேதாயாம் த்வாபரேऽர்ச்சயன் |
யாதாப்னோதி ததாப்னோதி கலௌ சங்கீர்த்ய கேஷவம் || -- விஷ்ணு புராணம்

கலியுகதொளு ஹரிநாமவ நெனெதரே குலகொடிகளு உத்தரிசுவுது - என்றார் புரந்தரதாசர். ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் தமது ஒரு உகாபோகத்தில்:

த்யானவு க்ருதயுகதி யஜன யக்ஞவு த்ரேதாயுகதி
தானவாந்தக தேவதார்ச்சனெ த்வாபரயுகதி ஆ
மானவரிகெஷ்டு பலவோ அஷ்டு பலவு கலியுகதி
கானதலி கேசவ எனலு கைகொடிசுவனு ரங்கவிட்டலா ||

கலியுகத்தின் சிறப்பு இதுவே. க்ருத, த்ரேதா மற்றும் த்வாபர யுகங்களில் முறையே தியானம், யக்ஞம், அர்ச்சனைகள் சிறந்த பலன்களைக் கொடுத்து, ஸ்ரீஹரியின் அருளைப் பெறுவதற்கு உதவியாக இருந்தால், கலியுகத்தில் ஸ்ரீஹரியை பக்தியுடன் பாடினால் அவனின் அருள் முழுமையாகக் கிடைக்கிறது. ஹரிதாச சாகித்யத்தின் பிதாமகர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர் சொன்னதும் இதுவே. இதையே மறுபடி ஸ்ரீபுரந்தரதாசரும்:

த்யானவு க்ருதயுகதலி யக்ஞ
யாகவு த்ரேதாயுகதல்லி
அர்ச்சனெ த்வாபரயுகதலி
கீர்த்தனெ மாத்ரதி கலியுகதல்லி மு
குதிய நீவ புரந்தரவிட்டலா ||

மானவரு க்ருதயுகதி தபவ மாடலிபேகு
ஞானசாதன பேகு த்ரேதாயுகதலி
ஏனெம்பே த்வாபரதி யக்ஞவே சாதனவு
கான தான பேகு கலியுகதி புரந்தரவிட்டலா ||

சைத்ர சுத்த த்ருதியை

ஹம்ஸ பாம்பரை

ஸ்ரீபதியு நாபி கமலதி அஜ ஜனிஸிதனு
அஜன மானசபுத்ரரே சனகாதிகளு
சனகாதிகள சிஷ்யரே துர்வாசரு

துர்வாசர சிஷ்யரே பரதீர்த்தரு
பரதீர்த்தர சிஷ்யரே சத்யப்ரக்ஞரு
சத்யப்ரக்ஞர சிஷ்யரே ப்ராக்ஞதீர்த்தரு

ப்ராக்ஞதீர்த்தர சிஷ்யரே அச்யுதப்ரேக்ஷரு
அச்யுதப்ரேக்ஷர கரசஞ்சாதரே மஹாபாஷ்யகாரரு
மஹாபாஷ்யகாரரே குருமுக்யப்ராணரு
குருமுக்யபிராணபதி நம்ம புரந்தரவிட்டலா || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

பாரதத்தின் தத்வ சாஸ்திர உலகத்தில், ஆசார்ய மத்வரின் தத்வவாதத்திற்கு உயர்ந்த இடம் உள்ளது. ஆனால் இதன் மூலம் எங்கிருந்து துவங்கியது என்று பலருக்கு தெரியாது. இதை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீமதாசார்யர் சொல்கிறார்.

ஸ்ம்ருத்வா குரும் பூர்வகுரும் ஆதிமூலகுரூம்ஸ்ததா |
தேவதாம் வாசுதேவம் ச வித்யாப்யாசீ து சித்திபாக் ||

ஸ்ரீமதாசார்யரின் முன்னர் மற்றும் இந்நாளைய பரம்பரையை அறிந்து, அவர்களை தினமும் நினைத்தால் மட்டுமே (தாரதம்யத்திற்கேற்ப), படித்த கல்வி நமக்கு பயன்படும் என்கிறார். இங்கு தாசர், ஆசார்ய மத்வரின் பூர்வபரம்பரையை தொகுத்துக் கொடுக்கிறார். இந்த பரம்பரை, பரமஹம்ஸ நாமக நாராயணனிலிருந்து துவங்கி அச்யுதப்ரக்ஷர் வரை வரிசையாக வந்து, அந்த சமயத்தில் த்வைத சித்தாந்தம் மறையத் துவங்கியபோது, வாயுதேவரே மத்வராக அவதரித்து வந்து மறுபடி அந்த சத்-சித்தாந்தத்தை நிறுவினார் என்று முடிகிறது. 'குருஸ்மரணெயிந்த சகல விபத்து பரிஹார' ஆகையால் இங்கு ஆதிகுருகளின் ஸ்மரணை செய்யவேண்டும்.

வம்ஷஸ்யாதீன் சனகாதீனுபாஸே துர்வாசசம் பரதீர்த்தாக்யபிக்ஷும் |
சத்யப்ரக்ஞம் ப்ராக்ஞதீர்த்தம் ச பஸ்சாத் பஸ்சாத் சேஷ்ட்யாத் அச்யுதப்ரக்ஞ மத்வௌ ||

சைத்ர சுத்த சதுர்த்தி
அனைக்கும் நல்ல காலமே

பகவந்தனின் தரிசனத்தைப் பெற விரும்பும் பக்தனுக்கு எவ்வித தடைகளும் வராது. இத்தகைய பக்தர்கள் நேர காலங்களை எப்படி பயன்படுத்துவர், அந்த நேரங்களில் ஸ்ரீஹரியின் சிந்தனையை எப்படி செய்வர், தியானங்களை எப்படி செய்வர் என்பதை ஸ்ரீஜகன்னாததாசர் இவ்வாறு சொல்கிறார்:

சர்வதேசவு புண்யதேசவு
சர்வகாலவு பர்வகாலவு
சர்வஜீவரு தானபாத்ரரு மூரு லோகதலி |
சர்வ மாதுகளெல்ல மந்த்ரவு
சர்வகெலசகளெல்ல பூஜெயு
சர்வவந்த்யன விமல மூர்த்தி த்யான உள்ளவகெ || (10-4)

இது ஒரு அற்புதமான சிந்தனை. சாதனைக்கான வழியை சொல்கிறார். ஸ்ரீமதாசார்யர் தமது கிரந்தத்தில்:

தேசகாலாதஸ்தாதிஷு யத்யைகாக்ரதா பவதி
தத்யைவ ஸ்தாதவ்யம் |
தமேவ தேஷம் சேவேத தம் காலம் தாமவஸ்திதிம் |
தானேவ போகான் சேவேத மனோ யத்ர ப்ரஸீததி ||

எந்த நேரத்தில் மனது அமைதியாக த்யானாதிகளில் ஈடுபடுகிறதோ, அந்த நேரத்தை வணங்கவேண்டும். இந்த நோக்கத்தில் சாதனை செய்ய விரும்பும் சாதகனுக்கு, அனைத்து நேரம், காலங்களும் மதிப்பானவையே. அதாவது, இங்கு ஸ்ரீஹரிக்கு செய்யப்படும் தியானமே முக்கியம். சாமான்யர் ஒதுக்கும் நேரம், காலத்தையெல்லாம், எப்போதும் ஸ்ரீஹரியிடம் மனதைக் கொடுத்திருப்பவனுக்கு பிரச்னையில்லை. இதையே இன்னொரு

இடத்தில் - ந து காலவிசேஷோSஸ்தி ஞானினாம் நியமாத் பலம் - என்று சொல்லியிருக்கின்றனர்.

நற்சிந்தனையுடன் செய்யும் தானத்திற்கு அனைவரும் சத்பாத்ரர், ஸ்ரீஹரியைக் குறித்து சொல்லப்படும் அனைத்து சொற்களும் மந்திரங்கள், அனைத்து செயல்களும் ஸ்ரீஹரி பூஜையே ஆகும். தூய்மையான மனதிலேயே தூய்மையான சிந்தனை சாத்தியம். அதனால் தூய்மையான புண்ணியம் கிடைக்கும். இதிலிருந்து ஸ்ரீஹரியின் தரிசனம் மற்றும் இஹ பரங்களில் சுகம் கிடைக்கும்.

சைத்ர சுத்த பஞ்சமி

ஸ்ரவணமே முதற்படி

அனைத்து ஹரிதாசர்களின் ஒருமித்த குரல் - ஸ்ரவணமே அனைத்திற்குமான முதற்படி என்று. பகவந்தனின் மகிமையை அறிவதற்கு, சத்கர்மங்களை செய்வதற்கு, நித்ய - நைமித்திக சாதனைகளை செய்வதற்கு, மற்றவரை ஞானாதிகாரியாக மாற்றுவதற்கு - இப்படி பல செயல்களுக்கு முதல் படி ஸ்ரவணமே ஆகும். இதையே தொகுத்து விஜயதாசர் சொன்னது:

ஸ்ரவணவே மஹா முக்ய கர்ம ஞானிகளிகெ
ஸ்ரவணவில்லத தனக ஆவது தொரகது
ஸ்ரவணதிந்தலி சதத ஞான பகுதி விரகுதி
ஸ்ரவணவெ சகலக்கு காரண காரணவோ
ஸ்ரவணவெ ஸ்ரீஹரிய தாத்விக ப்ரஸா
தவனு மாடிகொட்டு முக்திகெ ஐதிபரோ
ஸ்ரவணவெ மங்களவோ மூரு லோகக்கெ நித்ய
ஸ்ரவண மாடித மனுஜ சர்வத பவித்ர
ஸ்ரவணாசக்தனிகெ பயஷோககளில்ல
ஸ்ரவணானந்தக்காகாத கர்மங்களு
இவு சரியாகவு மரளி மரளி மரளி எணிஸெ
ஸ்ரவணக்கெ ஒலிவ விஜயவிட்டலனங்க்ரி
நவநவ நாமகள ஸ்ரவண மாடோ மனுஜ || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

தாசர் மேலும் சொல்வது:

ஸ்ரவண கேளதவனு ஜீவச்சவவென்னி |
பவனஸ்வாமி நம்ம விஜயவிட்டல மெச்ச ||

நவவித பக்தியில் முதலில் வருவது ஸ்ரவண பக்தியே ஆகும். பகவந்தனின் மகிமையை அறிவதற்கு முக்கிய வழி ஸ்ரவணம். இதனால் கிடைக்கும் பலன்களைப் பற்றி ஜகன்னாததாசர் சொல்வது:

ஸ்ரவண மனகானந்தவீவுது
பவஜனித துக்ககள களெவுது
விவித போககளிஹபரங்களலித்து சலஹுவுது |
புவன பாவனனெனிப லகுமி
தவன மங்களகதெய பரமோ
த்ஸஹதி கிவிகொட்டாலிபுது பூசுரரு தினதினதி || (2-1)

சைத்ர சுத்த சஷ்டி

பிறவியின் பயன்

அனைத்து வைஷ்ணவர்களும் தினந்தோறும் தெரிந்திருக்க வேண்டியதை, செய்யவேண்டியதை ஸ்ரீவியாசராஜர் தமது கிருதியில் தொகுத்து, பட்டியலிட்டு, இப்பிறவியை எப்படி அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் ரகசியத்தை சொல்கிறார்.

ஜனும ஜனுமதல்லி கொடு கண்ட்ய ஹரியே ||ப||
அனிமித்த பந்து கிருஷ்ண தயதிந்தலெனகே ||அப||

மெரெவ ஊர்த்வபுண்ட்ர எரடாரு நாமவு
கொரளொளு துலசிய வனமாலெயு
சிரி ஷங்க சக்ர புஜதொளொப்புத நிம்ம
ஸ்மரிசுத்த ஹிக்குவ வைஷ்ணவ ஜனுமவ ||1||

ஹரியே சர்வோத்தம ராணி லகுமி பொம்ம
ஹரி இந்த்ராத்யமரரு தவ சேவகரு
வர தாரதம்ய பஞ்சபேத சத்யவெந்து
நெரெ பேளுவ வாயுமதத சுக்ஞானவ ||2||

சகல விபுதோத்தமரல்லி நம்ரதெயு
சுகதீர்த்தரலி குருபாவனெயு
சகல சுரரொடெய சிரிகிருஷ்ண நின்னல்லி
அகளங்கவாத நவவித பகுதியனு ||3|| -- ஸ்ரீவியாசராஜர்

மிகவும் அரிதான இந்த மனிதப்பிறவி கிடைத்தபோது, ஸ்ரீமதாசார்யரிடம் நாம் கேட்கவேண்டியது என்ன மற்றும் இத்தகைய உத்தம பிறவியை அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றிக்கொள்ளும் வகையை ஸ்ரீராஜர் நமக்கு தெரியப்படுத்துகிறார். இதனை அனைத்து பிறவிகளிலும், நமக்கு நண்பனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் வேண்டிக் கொள்ளவேண்டும். தேகம் மற்றும் மனதில் தூய்மை இல்லாமல் எதையும் சாதிப்பது / பெறுவது சாத்தியம் இல்லை. வாயுமதத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பெறாத வரைக்கும், சாதனை நிறைவுபெறாது அதாவது சுகம் கிடைக்காது.

உத்தமர்களின் அருள் மற்றும் சுகதீர்த்தரின் சாஸ்திர ஞானம் இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டவை. இவை எல்லாம் எதற்கு என்று கேட்டால், அதற்கு ராஜரின் பதில் - முக்தியைக் கொடுப்பவனான ஸ்ரீஹரியிடம் பக்தி பிறந்து, இதிலிருந்து அவனின் தரிசனம் கிடைப்பதற்கு. ஸ்ரீஹரி தரிசனம் கொடுத்தான் என்றால் இன்னும் வேறு என்ன வேண்டும்.

ஜன்மவெத்தி மத்வமதத அனுசரிசி நடெயிரோ |
சும்மனதி சிரிகிருஷ்ண தன்ன லோக கொடுவனோ||ஸ்ரீவியாசராஜர்

சைத்ர சுத்த சப்தமி

என் - உன் வேறுபாடு

ஜீவ ஈஸ்வரனின் ஒற்றுமை மற்றும் வேறுபாட்டினை கனகதாசர் மிகவும் அழகாக ஒரு பத்யத்தில் சொல்கிறார்.

தீன நானு சமஸ்த லோகக்கெ தானி நீனு விசாரிசலு மதி
ஹீன நானு மஹாமஹிம கைவல்யபதி நீனு |
ஏன பல்லனு நானு நெரெ சுக்ஞானமூர்த்தி நீனு நின்ன ச

மானருண்டே தேவ ரக்ஷிஸு நம்ம அனவரதா ||

ஈசன் சர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரன் என்றால், அனைத்து விதங்களிலும் அ-ஸ்வதந்திரன் ஜீவன். இன்னொரு இடத்தில் சொல்லும்போது:

பரமாத்மனு நீனு பாமரனு நானு
அணுரேனு த்ருணகளல்லி பரிபூர்ண நீனு
க்ஷண க்ஷணக்கெ அவகுணத கர்மி நானு

வருஷ நூறாயுஷ்ய ரதரொளு கிருளு களெதெய்வத்து ஐவ
த்தரலி வார்திக பால்ய கௌமாரதலி மூவத்து |
இரதெ சந்தம பளிக இப்ப த்தோரு வருஷவதரொளகாது தந்த:
கரண நின்னொளு தோரி ரக்ஷிஸு நம்மனனவரத ||

ஹரிதாச சாகித்யத்தின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான, ஸ்ரீமதாசார்யரின் சாக்ஷாத் சிஷ்யரான ஸ்ரீ நரஹரி தீர்த்தரின் வாக்கு - ‘திளகோ நின்னொளகெ நீனே | அளகோ போதாயுஷ்ய’. இதையே முன்னெடுத்து, கனகதாசர் நமக்கு காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை, சிறப்பினை மேலும் நம் வாழ்க்கை நிலையை தெரிவிக்கிறார்.

மனிதப்பிறவியின் ஆயுள் நூறு என்று கொள்வோம். அதாவது மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறார். 24+48+44=116 ஆண்டுகள். இதில் பாதி ஆயுள் தூக்கத்திலேயே போய்விடுகிறது. பாக்கி இருப்பதில், பால்யம், கௌமாரம், வாலிபம் மற்றும் வயோதிக காலங்கள். இதில் முக்கியமானது, நாம் எவ்வளவு ஆண்டுகள் நம் சாதனைக்காக ஒதுக்குகிறோம் என்பதே. பால்ய, கௌமார, யௌவனத்தில் 30 ஆண்டுகள் போய்விடுகின்றன. இப்போது பாக்கி வெறும் 20 ஆண்டுகளே மிஞ்சுகின்றன.

வயோதிகத்தில் அவ்வப்போது வரும் பிரச்னைகள், நோய் நொடிகள் எவ்வளவு காலம் இருக்கும் என்று தெரியாது. மேலும் இதில் நாம் படிப்பது, மற்றவர்க்கு சொல்லிக் கொடுப்பது, ஜபம், தபம், யாகம், யக்ஞம், தியானம், ஆகிய சாதனைகளை செய்வது எப்போது? இவற்றை செய்து அடுத்த நிலையை எட்டிப் பிடிப்பது எப்போது? இதற்காக ஹரிதாசர்களையே பின்பற்ற வேண்டும்.

சைத்ர சுத்த அஷ்டமி
செய்ய வேண்டியவை / கூடாகவை

ஹரிய நெனெயத நரஜன்மவேகே நர
ஹரிய கொண்டாடத நாலிகெயேகே ||ப||

சத்யசௌசவில்லத ஆசாரவேகெ
நித்யனேமவில்லத ஜபதபவேகே
பக்திலி மாடத ஹரிபூஜெயேகே
உத்தமரில்லத சபெயு தானேகே ||1||
வேதத நோடத விப்ர தானேகே
காதலரியத க்ஷத்ரியனேகே
க்ரோதத பிடத சன்யாஸி தானேகே
ஆதரவில்லத அம்ருதான்னவேகே ||2||

சாலதி ஹொளித சம்சாரவேகே
பாலகரில்லத பாக்யவித்தேகே
வேளெகெ ஒதகத நண்டரித்தேகே, அனு
கூலவில்லத சதி சங்க தானேகே ||3||
மாதாபிதர பொரெயத மக்களேகே
மாது கேளத சோசகொடவெ தானேகே
நீதிநேமவில்லத கூட தானேகே அ
நாதனாத மேலே கோபவதேகே ||4||

அளிஸி அளிது போப மக்களித்தேகே
திளிது புத்திய பேளத குருவேகே
நளினநாப நம்ம புரந்தரவிட்டலன
செலுவ மூர்த்திய நோடத கண்களேகே ||5|| -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

பிறந்து வந்த மனிதன் தனதேயான வாழ்க்கையில் பல செயல்களை செய்கிறான். இது அவனின் கடமையும் ஆகிறது. அதனை அவன் கட்டாயம் செய்தே ஆகவேண்டும். அவரவர்களின் வர்ணம் மற்றும் ஆசிரமங்களுக்கேற்ப செயல்களை செய்து மேம்படவேண்டும். இப்படி அவரவர்கள் செய்ய வேண்டிய / செய்யக்கூடாத செயல்களின் பட்டியலை தாசர் தயார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார். இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு

செயலையும் பின்பற்றினால் வாழ்க்கை பரிசுத்தம் ஆகிறது. இதை பின்பற்றுவதற்கும் அவரே நமக்கு அருளவேண்டும் என்று அவரிடம் வேண்டுவோம்.

சைத்ர சுத்த நவமி

ஸ்ரீராம நவமி

நம் பாரதத்தில் பரதெய்வம் என்று ஆகமங்களால் புகழ்ப்படும் ஸ்ரீஹரியின் அவதாரங்களில் சிறப்பானவை ராமன் மற்றும் கிருஷ்ணன். துஷ்டர்களை தண்டித்து, சிஷ்டர்களை காப்பாற்றுவதற்கு மகாவிஷ்ணு தானே அவதாரம் எடுத்து வந்தான். 'தர்ம சம்ஸ்தாபனார்த்தாய' தர்மத்தை மறுபடி நிலைநாட்ட வேண்டியது முக்கிய நோக்கம். ராமாயண மற்றும் மகாபாரத கிரந்தங்கள் இந்த பூமியின் இதிகாசத்தின் பரம்பரையின் சாட்சியாக மக்கள் அனைவரின் மனங்களிலும் நிரம்பியிருக்கின்றன. பாரதத்தின் அனைத்து பக்தி பரம்பரையினரும் வணங்கத்தக்க தெய்வம் ராமகிருஷ்ணர். கர்னாடக ஹரிதாசர்களும் பல்வேறு கிருதிகளை இயற்றி இவர்களை பாடி புகழ்ந்திருக்கின்றனர். வியாச தாச சாகித்யங்களில் இப்படி பல இடங்களில் இவர்கள் பாடப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு முன்னோடி ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தர். தமது த்வாதச ஸ்தோத்திரத்தில் தசாவதாரங்களை பாடியிருக்கிறார். ஸ்ரீராமனைப் பற்றி ஓரிரண்டு பாடல்களை மட்டும் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீராமா நின்ன பாதவ தோரோ
மோஹன்ன குணதாமா நின்ன மோஹத பாதவா ||
-- ஸ்ரீஸ்ரீபாதராயர்

ருத்ரதேவரின் உபாசனை தெய்வம் ஸ்ரீராமன். தனது மனைவிக்கு அவர் கூறிய மந்திரம்.
ஸ்ரீராம ராமேதி ரமே ராமே மனோரமே |
சஹஸ்ரனாம தத்துல்யம் ஸ்ரீராம நாம வரானனே ||

இதையே ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்:

ராம மந்திரவ ஜபிஸோ ஹே மனுஜா |ராமமந்திரவ ஜபிஸோ ||

ஆ மந்திர ஈ மந்திர நெச்சி கெடலு பேடா |
சோமசேகர தம்ம சதிகெ ஹேளித மந்திர ||
...
குலஹீனனாதரு கூகி ஜபிசுவ மந்திர
ஞானிகளு மனதி த்யானிப மந்திர
சகல வேதகளிகெ சாரவெனிப மந்திர
முகுதி மார்க்கக்கெ இதே மூல மந்திர
பகுதிரசக்கெ பட்டெ ஒம்மெ தோருவ மந்திர
சுகநிதி புரந்தரவிட்டலன மஹாமந்திர ||

ராஷப்தோச்சாரணாதேவ பாதகா தேஹ பஞ்ராத் |
நிர்யாத்யாயந்தி பாபானி மவர்ணாதர்ஷனாத் புன: ||

இந்த ராம என்னும் சொல்லின் மகிமையை நன்றாக அறிந்திருந்த ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்:

ராம எம்போ எரடக்ஷரத மஹிமெயனு
பாமரரு தாவேனு பல்லரய்யா || என்றார்

ஸ்ரீராமசந்திரன், வைவஸ்வத மன்வந்திரத்தில், த்ரேதாயுகத்தில், சைத்ர சுத்த நவமியன்று, புனர்வசு நட்சத்திரம், திங்கட்கிழமை மதியத்தில் தசரதன் மற்றும் கோசலையிடம் அவதரித்தார். துஷ்டர்களை அழித்து, தர்மத்தை நிலைநாட்டி, 13000 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்ததால் ‘ராமராஜ்யம்’ என்று பெயர் வந்தது.

‘அபயம் சர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் விரதம் மம’ என்றான் ஸ்ரீராமன்.

ராமராம எம்பெரடக்ஷர ப்ரேமதி சலஹிது சுஜனரனு ||ப||

ஹாலஹலவனு பானவ மாடித பாலலோசனனே பல்லனு |
ஆலாபிசுத சிலெயாகித்த பாலெ அஹல்யெய கேளேனு ||1||
அஞ்சிகெயில்லதெ கிரிசாரித கபிகுஞ்சரரவிசுத பல்லவனு |
எஞ்சலகளக ஹரிகர்ப்பிசித கஞ்சலோசனனே கேளேனு ||2||

காலவனரிது சேவெய மாடித லோலலக்ஷ்மணனே பல்லனு |
வியாளஷயன ஸ்ரீவிஜயவிட்டலன லீலே சரதிய கேளேனு ||3||

ஸ்ரீஹரியான ஸ்ரீராமன், பல மாத்வ மடங்களின் ஆராத்ய தெய்வமாக இருக்கிறார். பிரம்மனால், ஸ்ரீமதாசார்யாரால் பூஜிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளை நாம் பார்ப்பது நமது பாக்கியமே. வால்மிகிக்கு முன்னரும் பின்னருமான பற்பல ராமாயணங்கள் உள்ளன. ஹரிதாச சாகித்யத்தில் ராமனின் மேலுள்ள கிருதிகள் பற்பல உள்ளன. அவற்றின் பாராயணம் மிகவும் அவசியம். ஸ்ரீராமனைப் பற்றிய ஸ்லோகம் ஒன்று.

தக்ஷிணே லக்ஷ்மணோ யஸ்ய வாமேச ஜனகாத்மஜா |
புரத: மூர்தி: யஸ்ய தம் வந்தே ரகுனந்தனம் ||

சைத்ர சுத்த தசமி

ஆக்மாவலோகனம்

பிறந்து வந்த ஜீவர்கள் சிந்திக்கவேண்டியவை என்ன என்பதை கோபாலதாசர் இங்கு ஒரு பட்டியலிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார். என் பிரச்னைகள் இவை. இவற்றிற்கு என்ன பரிகாரம்? இந்த வாழ்க்கையின் பயனைப் பெற, என்னைக் காப்பாற்று என்று வேண்டினார்.

போயித்தென்ன ஜனும வ்ருதாயுவாகி இன்னு
ந்யாயத மார்கவனு ஆயவளியதெ
பாயி முச்சிகொண்டு பஹு ஜன்மத துஷ்க்ருத
காயத சுகக்காகி கண்டவர ஹாரெயிஸி
பாயகாரிகெ தோரி க்ஷேத்ர வ்ருத்திகளிஸி
வாய ப்ரபஞ்சனாகி மதோன்மத்ததிந்தல்லின்னு
ஆயுஷ்யவ களெதெ அஞ்ஞானதனதல்லி
நாயி பதுகினந்தெ ஆயிதென்னது நோடு
தாயியு பஞ்சியல்லி பாயசூடவ பிட்டு
தாயிகரமனெ பீயூஷ உண்டந்தெ
நாயகனிரலு சதி ஆன்யாயக்கெ பித்து பர
நாயககெ பலு நாயஸ பட்டந்தெ
நோய தணிதெனய்ய சாயவாகுவரில்ல
காயோ லகுமிரமண தயதிந்தலி என்ன
காயத்ரி ப்ரதிபாத்ய கோபாலவிட்டல

மாயாரஹித சூத்ர தாரக ஜய ஜய || --ஸ்ரீகோபாலதாசர்

தனது பிறவி எப்படி வீணாயிற்று என்று பச்சாதாபத்துடன் ஸ்ரீஹரியிடம் சொல்லிக் கொள்கிறார். இந்த படாடோப உலகத்தில், கர்வத்துடன் திரிந்து, தற்காலிக விஷயங்களுக்காக ஏங்கி, நேரத்தை வீணடித்தேன். அஞ்ஞானத்துடன் நாயைப் போல் அலைந்திருந்தேன். இதுவரை இந்தப் பிறவியில் எதையும் சாதிக்கவில்லை. என் கதி என்ன? 'அன்யதா சரணம் நாஸ்தி, த்வமேவ சரணம் மம' என்று உன் காலில் விழுகிறேன். 'நோய தணிதேனய்யா' என்றார். நம் அனைவரின் பாடும் இதுவே ஆகும். அனைத்தையும் நடத்துபவன் நீயே, நீ நடத்துவதைப் போலவே நான் நடக்கிறேன். 'காயோ லகுமிரமண தயதிந்தலி என்ன' என்று சரணடைந்தார். இந்த ஆத்ம நிவேதனம் நமதாகவேண்டும். அப்போதே ஸ்ரீஹரியின் அருள் கிடைக்கும்.

சைத்ர சுத்த ஏகாதசி

கேவா - இகையே கொடு

ஜீவன் இந்த உலகத்திலும், மறு உலகத்திலும் சத்கதியைப் பெறுவதற்கு, ஸ்ரீஹரியிடம் எதை வேண்டவேண்டுமென்று ஸ்ரீவாதிராஜர் ஒரு உகாபோகத்தில் விளக்குகிறார்.

நின்ன த்யானவ பக்திய கொடு
அன்யரலி விரக்தி கொடு
நின்ன நோடுவ யுக்திய கொடு
நின்ன பாடுவ பக்திய கொடு
நின்ஹத்தி பருவ சம்பத்திய கொடு
சித்ததி தத்வியாத க்ருத்யவ தோரோ
மத்தெ துதியலி எனகெ முக்திய கொடு
அத்தத்த மாடோ பவகத்தலெயெனகெ
முத்திதே ஹயவதன ||

இப்படியே ஹரிதாசர்களும் ஸ்ரீஹரியிடம் கேட்டுக்கொண்டதை, நாமும் பின்பற்றி நடப்போம். ஸ்ரீஹரி பக்தர்களுக்கு நண்பனைப் போல இருப்பான். அவனே ஆபத்பாந்தவன் ஆகையால் அவனிடம் வேண்டுவது என்றைக்கும் தப்பாகாது.

கொடு நின்ன த்யானவ மனசுத்தி மாடி -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

நின்ன ஜனர சங்க கொடு என்னந்தரங்க
கன்ன சுகுணாந்தரங்க மங்களாங்க || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

காலகாலக்கெ நின்ன நாமத ஸ்மரணெயனு
நாலிகெகெ கொடுகண்ட்ய நாராயணனெ || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

வாசுதேவ விட்டலன்ன தாசஜனர
லேசாகி சேவிசுவ பாக்யவனெ கொட எனகெ || -- ஸ்ரீகோபாலதாசர்

சுத்த மனதலி நின்ன பஜிசுவ பக்தரிகெ
புத்யாதிகள கொட்டு சலஹோ தேவர தேவ || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்

நின்ன த்யானவ கொடு என்ன தன்யவ மாடு
பன்னங்கசயன ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலா || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

சைத்ர சுத்த த்வாதசி
அனைத்துமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன்

'ஹரிரேவ பரோ ஹரிரேவ குரு: ஹரிரேவ ஜகத் பித்ருமாத்ருகதி:' என்றார் த்வாதச ஸ்தோத்திரத்தில் ஸ்ரீமதாசார்யர். இதையே அனைத்து ஹரிதாசர்களும் தமது கிருதிகளில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

தந்தெயாகி தாயியாகி இந்திரேஷனெ எனகெ
பந்துவாகி பளகவாகி சிந்துஷயனனெ எனகெ
ஹிந்தாகி முந்தாகி முகுந்தனெ எனகெ
ஸ்வாமியாகி ப்ரேமியாகி ராமசந்த்ரனெ எனகெ
குருவாகி தெய்வவாகி தேவோத்தமனெ எனகெ
வித்யெயாகி புத்தியாகி வித்யாபதியெ எனகெ
திக்காகி தெசெயாகி ரக்தசாந்தக எனகெ
இஹவாகி பரவாகி ஸ்ரீகிருஷ்ண நம்ம பொரெவ || -- ஸ்ரீவியாசராஜர்

ஸ்ரீஹரியே அனைத்துமானவர் என்று புரந்தரதாசர் சொல்வது இப்படி.

நீனில்லத ஜனவில்ல, நீனில்லதெ கதியில்ல.
நின்னந்த தந்தெ எனகுண்டு நினகில்ல
நின்னந்த தாயி எனகுண்டு நினகில்ல
நின்னந்த தொரெயொப்ப எனகுண்டு நினகில்ல
நீனே பரதேசி நானே ஸ்வதேசி
நின்ன அரஸி லக்ஷ்மி எனகெ தாயியுண்டு
எனகித்த தாயி தந்தெ நினக்யாரு
தோரோ புரந்தரவிட்டலா || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

தினமும் அனைவரும் ஸ்ரீஹரியின் சொல்லும் / சொல்லவேண்டிய ஸ்தோத்திரம்:

த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ | த்வமேவ பந்துஸ்ச சகா த்வமேவ |
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ | த்வமேவ சர்வம் மம தேவதேவ ||

தாயி தந்தெயின்ன குரு தெய்வ நீனே கிருஷ்ண |
பாஹி பஞ்சாக்ஷர பரம புண்ய நீனே || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

சைத்ர சுத்த த்ரயோதசி
ஜீவன் அ-ஸ்வகங்க்ான்

'தேன வினா த்ருணபமி ந சலதி' இது வேதவாக்கு. சர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்ரீஹரியே அனைத்தையும் நடத்துபவன். 'ஒடெயா பாயிதெரியலாவு பாயிதெருவேவய்யா', 'ஒடெயா கொடலு உண்டு கொடதித்தரெ இல்ல' என்று ஒரு சுளாதியில் ஸ்ரீவிஜயதாசர் சொல்கிறார். இப்படி ஜீவனின் அ-ஸ்வதந்திரத்தை வர்ணிக்கிறார். மேலும் அவர் சொல்வது:

ஒடெயா பக்தரிகாகி பொம்மாண்ட புட்டிஸி
நடுவே தானே ஒந்து ரூபதல்லி
யடெபிடதலெ நிந்து சர்வ ஜீவிகளன்னு
ஜட ஒந்து தந்தித்து ஜனிஸுவ உபாய
ஒடனெ கல்பிஸி தானே ஒளகிப்ப தொலகதலெ
கொடுவரு கெலவரு கெலவரு பிடிவரு

நுடி பேதகளிந்த குணிசுத்திப்ப மாயா
கடுகாரனொப்பனெ எல்லெல்லி பரிபூர்ணா
பிடனு பக்தரவஷ ஆபத்து பரலீஸா
ஹொடெ மக்கலிடலாவு தானெ ஆதெ மாடுவ
ஹுடுகனாகி கோபள்ளியொளகெ எல்ல
படெத கீபிகெய்ய நுடிஸி படிஸிகொண்ட
கடுமெச்சு ஈ தெய்வா கடெ மொதலில்லதெ
கடலொளகிப்பது ஒந்தே காணே
ஹடகவூ பவாப்திகெ விஜயவிட்டலரேய
ஒடகூடி சர்வவு பிடதெ மாடிசுவனு ||

இங்கு தாசர் ஜீவனின் அ-ஸ்வதந்த்ரத்தை விளக்குகிறார். இதற்கு முக்கிய காரணம் ஸ்ரீஹரியே. பாரபட்சம் பார்க்காமல் அனைத்து ஜீவர்களுக்கும் (சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ) அவரவர் தகுதிக்கேற்ப சாதனைகளை செய்வித்து சத்கதியைக் கொடுக்கிறார். ஸ்ரீஹரியின் ஸ்வாதந்த்ரயத்தை தாசர் ஒரே வாக்கியத்தில் இப்படி சொல்கிறார்.

ஆ எம்புது மொதலு ஹரினுடிஸிதனெந்து
காயதொளு திளியோ விஜயவிட்டல சுளிவா ||

இப்படி அ-ஸ்வதந்த்ரனான ஜீவன், ஸ்ரீஹரியிடம் என்ன கேட்கவேண்டும் என்பதையும் தாசரே சொல்கிறார்.

நின்னாதீனவாகி சகல வஸ்துகளலி |
என்னதெம்போதேனோ விஜயவிட்டல ஸ்வாமி ||

சைத்ர சுத்த சதுர்தசி
மகங்களில் சிறங்கக மக்வ மகம்

ஸ்ரீமதாசார்யரைப் பின்பற்றி வரும் ஹரிதாசர்களின் ஒருமித்த குரல் - 'மத்வமதவே மதவு'. அதற்கே புரந்தரர் 'மத்வமதத சித்தாந்தத பத்ததி பிடபேடி பிட்டு கெடபேடி' என்றார். இதற்குத் தக்க ஹரிதாசர்களின் சில பதங்களை பார்க்கலாம்.
மத்வமதவே மதவு சகல ஸ்ருதி சம்மதவு
மத்வேசனா ஸ்மரணெ குலகோடி உத்தார
மத்வராயர பகுதி மாடே முகுதி

மத்வராயன தாசனாதவனே நிர்தோஷ || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

மத்வராயர பாக்ய எந்ததோ வர்ணிசலு
சுத்த சத்வாத்மகவாத சரீரவு
அத்வைத மதவெந்து அரண்யவ பொக்கு
வித்வம்ச மாடி வாதிகளனெ கெத்து
பத்ததி தப்பதந்தெ மதவனுத்தரிஸி || -- ஸ்ரீமோகனதாசர்

மததொளு மத்வமத விரததொளு ஹரிதின
கதெயொளு பாககவதவென்னி கோலெ |
கதெயொளு பாகவதவென்னி இதரந்தெ
ப்ரதிமெயோள் விஷ்ணு ப்ரதிமெயென்னி கோலே ||

தெய்வவில்லவு விஷ்வ ஜீவ கர்த்ருகவெம்ப
தெய்வ ஹீனரு துர்மதத குருகள
தெய்வவுண்டு ஜகக்கெ கர்த்ருவெம்ப ப்ரமா
நவளியொளரஸ பூர்ணப்ரக்ஞரிகெணெயே || ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

மததொளகெ ஒள்ளெ மதத மத்வமத |
ரகுபதி பூஜா விதானக்கெ பாவனமதவு ||

வேத சாஸ்த்ரகளிந்த மாயிகள கண்டிஸி
சாதிஸி ஹரியே சர்வோத்தமனெந்தெந்து
மோத பரிதவாத திவ்யசாஸ்த்ரவ மாடித
மோததீர்த்த புரந்தரவிட்டலன தாச ||

சாரமத்வ சாஸ்த்ர போததெ குரு
தாரதம்ய ஞான புட்டதந்தெ ||
ஸ்ரீரங்கவிட்டலன பஜிஸதெ முந்தெ
பரமகதியு தூரகொள்ளதந்தெ || -- ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்

ஈ மஹியொளகெ குருகளெனிஸபரெல்ல நம்ம
ஸ்ரீமதாசார்ய குருசிகாமணிகெ சரியே || - புரந்தரதாசர்:

மத்வமதக்கின்னு சரியுண்டே ப்ர
சித்த வைகுண்டகிந்ததிக மத்துண்டே || ஸ்ரீவியாசதத்வக்ஞர்:
ஆனந்ததீர்த்தர மத பரம |

அனந்த சாதன திளி கண்ட்யா மனவே ||

ஹரியே சர்வோத்தம ராணிலகுமி பொம்ம
ஹரி இந்த்ராத்யகிளரு தவ சேவகரு
வரதாரதம்ய பஞ்சபேத சத்யவெந்து
நெரெ பேளுவ வாயுமதத சுக்ஞானவ || - ஸ்ரீவியாசராஜர்

ஜன்மவெத்தி மத்வமதத அனுசரிஸி நடெயிரோ |
சும்மனதி சிரிகிருஷ்ண தன்ன லோக கொடுவனோ ||

ஸ்ரீவாதிராஜர்:
வர மத்வசாஸ்த்ரவே சகல சாஸ்த்ராதிகவெந்து |
ஷிரவரிது முந்திரிசலோ ||
ஏக விம்ஷதி குபாஷ்யவ ஜரிதெயோ குருமத்வமுனிராயா ||

ஹரி ஸ்ரவண கீர்த்தன ஹரி நாமஸ்மரண
ஹரிபாதசேவன ஹரிபூஜெ வந்தன
ஹரிதாச சக்யத்வ ஹரிகெ ஆத்மார்ப்பணெ
ஹரிபக்தியோ முக்தி பத தத்வ
புரந்தரவிட்டலனெ பரமாத்ம சித்த
வரமத்வமத ஸ்ருதியோள் பிரசித்த || -- புரந்தரதாசர்:

நின்ன மதவே வேதசாஸ்திரகள சம்மதவு
நின்ன மதவே இஹ பரக்கெ சாதனவு
பன்னங்கசயன ஸ்ரீஹயவதன தாசரொளு
நின்ன போலுவருண்டே மத்வமுனிராய || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்:

ப்ராணகதி பந்தரு மத்வமத பிடிதிரி |
ப்ராணத்ருது நாம நம்ம விஜயவிட்டலகர்ப்பிஸி || ஸ்ரீவிஜயதாசர்:

சைத்ர பௌர்ணமி

ஹனுமத் ஜெயந்தி

புத்திர்பலம் யசோ தைர்யம் நிர்பயத்வம் அரோகதா
அஜாட்யம் வாக்படுத்வஞ்ச ஹனுமத் ஸ்மரணாத் பவேத் ||

பருவுது புத்தியு பலவு கீருதியு
நிருததி தைர்யவு நிர்பயத்வவு
ஆரோகானந்த அஜாட்ய வாக்படுத்வவு
ஹரே ரங்கவிட்டல ஹனுமா எனலு || -- -- ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்

ஸ்ரீஹரியின் ஆணையின்படி பூமியின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்கு வாயுதேவர் கபிரூபத்தில் அவதரித்த புண்ணிய நாள். ஸ்ரீராமனின் சேவகன். ருஜுகளான வாயுதேவரின் அவதாரங்கள் அனுமன், பின் பீமன், பின்னர் மத்வராக அவதரித்தார். ஹரிதாச சாகித்யத்தில் அனும அவதாரத்தைப் பற்றியும், மூன்று அவதாரங்களைப் பற்றியும், பற்பல சாகித்யங்கள் உள்ளன. ஸ்ரீபாதராஜரின் மத்வ நாம, ஸ்ரீவாதிராஜரின் சுந்தரகாண்டம், புரந்தரதாசர் முதலான ஹரிதாசர்களின் கீர்த்தனைகள், சுளாதி, உகாபோகங்களை இன்று பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

ஈதனீக வாதஜாதனு |
தாதனாகி தனுஜகுலவ | காதிசித வனௌக சார்வ|| ஸ்ரீவியாசராஜர்

அஹுதோ ஹனுமந்த நீ | நஹுதோ பலவந்த நீ |
நஹுதோ முக்யப்ராண மூலகுருவஹுதோ || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்:

ஹரிகெ சூடாமணியனித்து ஹரிகள கூடி
சரதிந்த கட்டி பஹூரக்கசரனு |
ஒரெஸி ரணதலி தஷசிரனு ஹுடுகுட்டி தா
மெரெதெ ஹனுமந்த பலவந்த தீர || -- ஸ்ரீபாதராஜர்:

முக்யபிராண என்ன மூல குருவே |
ரக்கசாந்தக ஸ்ரீராமன நிஜதாஸ || -- புரந்தரதாசர்:

அந்து த்ரேதாயுகதி ஹனுமந்தனாக அவதரிஸி |
பந்து தாசரதிய பாதக்கெரகி
சிந்துவனு தாடி முத்ரிகெயித்து தானவ
வ்ருந்த புர தஹிஸி சூடாமணிய தந்தவனே || -- கனகதாசர்:
ஒடெயனாக்ஞவ தாளி கார்யமாடித குருவே |
கடு சமர்த்த விஜயவிட்டலன நிஜதாஸ || -- கனகதாசர்:

சைத்ர பகுள பிரதமை

ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

சதத கணநாத சித்தியனீவ கார்யதலி
மதி ப்ரேரிசுவளு பார்வதிதேவி மு
குதி பதகெ மனவீவ மஹருத்ரதேவரு ப
குதி தாயகளு சிரி பாரதி தேவியு
குதி சாஸ்த்ரகளல்லி வனஜசம்பவனரஸி
சத்கர்மகள நடெஸி சுக்ஞான மதியித்து
மத்தெ பாலிசுவ நம்ம பவமானனு
சித்ததலி ஆனந்த சுகவனீவளு ரமா ப
குத ஜனரொடெய நம்ம புரந்தரவிட்டலனு
சதத இவரலி நிந்து க்ருதிய நடெசுவனு || -- --ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் ஆரோகண கிரமத்தில் அழகாக சுருக்கமாக மத்வ மதத்தின் தாரதம்யத்தை விளக்கும் உகாபோகம் இது. ஜீவர்களை ஸ்ருஷ்டிக்கு கொண்டு வந்த ஸ்ரீஹரியே அனைவரின் நிலைக்கும் கதிக்கும் காரணன். உத்தம ஜீவர்களில் இருந்து, சத்கர்மங்களை செய்பவனும் அவனே. நம் கர்மங்களை பெற்று, அதற்கேற்ப பலன்களைக் கொடுக்கிறான்.

த்வைத சித்தாந்தத்தின் தாரதம்யத்தை விளக்கும் இந்த ஸ்லோகத்தை தினமும் பாராயணம் செய்யவேண்டும். கணநாத (வினாயக) 18ம் வகுப்பில் வரும் தேவதை. பார்வதி - 7ம் வகுப்பு. ருத்ரதேவர் - 5ம் வகுப்பு. பாரதி மற்றும் சரஸ்வதி தேவியர் - 4ம் வகுப்பு. பவமானர் - 3ம் வகுப்பு. ரமாதேவி - 2ம் வகுப்பு. பிறகான முதலாம் இடம் சர்வோத்தமனான ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனான நாராயணனுடையதாகும்.
ஹரியே சர்வோத்தம ஹரியே பரதேவதெ
ஹரி சர்வ விஷ்வமயம் ஜகத் ||

தினந்தோறும் பூஜை நேரத்தில் படிக்கவேண்டும் என்று தாரதம்யத்திற்கேற்ப ஸ்தோத்திரம் செய்தார் ஸ்ரீமதாசார்யர், இன்றும் பல மடங்களில் இந்த பத்ததி இருக்கிறது. ’சோத்தமா:

குரவ: ப்ரோக்தா:' என்பது போல எந்த ஆசிரமத்தில் இருந்தாலும், உத்தமர்கள் குரு ஸ்தானத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று அறிய வேண்டும். அவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கவேண்டும்.

ப்ருத்வி மண்டலமத்யஸ்தா: பூர்ணபோத மதானுகா: |
வைஷ்ணவா: விஷ்ணுஹ்ருதயா: தான் நமஸ்தே குரூன்மம ||

சைத்ர பகுள த்விதியை
சஜ்ஜனர்களை பகைக்கல் கூடாது

அனைவரும் அறியவேண்டிய ஒரு முக்கிய விஷயத்தை ஸ்ரீவிஜயதாசர் சொல்கிறார். பரம்பரையில், தேவரபூஜையின் துவக்கத்தில் அனைவரும் சொல்லும் மந்திரம் இது. 'வைஷ்ணவ த்வேஷஹேதோன்மே பஸ்மசாத் குரு மாதவ'. என்றைக்கும் வைஷ்ணவரை த்வேஷிக்கக் கூடாது. அப்படியும் தவறி நாம் இதை செய்துவிட்டால், என்னை மன்னித்துவிடு ஸ்ரீஹரியே என்று கேட்கவேண்டும். இதைப் பற்றி தாசர் கூறுவது இது.

வாசுதேவன நிஜ தாசன்ன மன்னிசதெ
த்வேஷ மாடிதவன க்லேஷக்கெ கடெ இல்ல
தேஷதொளகெ இதனெ எச்சித்து நடெதரெ
ஏசேசு ஜன்மக்கெயள்ளினிது கேடில்ல
லேசாகி திளிவது சித்தாந்த பல்லவரு ||

மேலும், வைஷ்ணவரை த்வேஷம் செய்யாதவர்களை ஸ்ரீஹரி மன்னிப்பான் என்கிறார். மன்னித்து, அனைத்து நலன்களையும் அளிப்பான் என்கிறார்.

பூசுரனங்க்ரிய ரேணு தரிஸித மா
நீசலு ஷங்கிஸ ஷங்கிஸ எந்திகு
தோஷ அவகில்ல அவர பொந்தி இத்த
தாசனாகலி பேகு பவனமததொளித்து
ஈ சௌபாக்யவன்னு தூரகிதவன புண்ய ||

இதிலிருந்து தெரிவது என்னவெனில், என்றும் ஒரு சதாசாரியை, ஸ்ரீமதாசார்யரின் மதத்தைப் பின்பற்றுபவரை, ஹரிநாம

கீர்த்தனைகளை பாடுபவரை திட்டக்கூடாது, அவரை எதிர்க்கலாகாது. இது தவறு என்கிறார். சரியாகச் சொல்வதென்றால், சதாசாரிகளை, பீடாதிபதிகளை தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பது, திட்டுவது என்று பார்க்கிறோம். இது ஸ்ரீஹரிக்கு பிடித்தமான வேலை இல்லை, இதற்கு தக்க தண்டனை உண்டு என்று கூறுகிறார்.

ஞானிகளுக்கு செய்யும் துரோகத்திற்கு சத்கதி கிடைக்காததே தண்டனை என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன. மனதால், உடலால், செயலால் என்றும் ஞானிகளுக்கு, உத்தமர்களுக்கு துரோகம், தவறு இழைக்கக்கூடாது. தவறாக நடந்துகொண்டவர்களைப் பற்றி இதிகாசங்களில் பல உதாரணங்களைப் பார்க்கலாம். ஞானிகளின், உத்தமர்களின் சேவையை முடியும் மட்டில் செய்யவேண்டும்.

சைத்ர பகுள த்ருதியை

ஜீவனின் அஸ்கிக்வம்

ஹரிதாச சாகித்யத்தில் ஜீவனின் குணதர்மங்களைப் பற்றி பற்பல விவரணைகள் வந்துள்ளன. சிலவற்றை பார்ப்போம்.

அல்பசக்தி: அசார்வக்ஞ பாரதந்த்ர்ய அபூர்ணதா |
உபஜீவகத்வம் ஜீவத்வம் ஈஷத்வம் தத்விபர்யய: || -- கீதா தாத்பர்ய

இதையே ஜகன்னாததாசர், தமது ஹரிகதாம்ருதசாரத்தில்:

அஸ்வதந்த்ரனு ஜீவ ஹரிஸ
ர்வஸ்வதந்த்ரனு நித்யசுகமய
நிஸ்ஸ்வபத்தல்பக்ஞ சக்த சதுக்க நிர்விண்ண |
ஹ்ரஸ்வதேஹி சனாத ஜீவனு
விஷ்வவியாபக கர்த்ரு பிரம்ம ச
ரஸ்வதீஷாத்யமரனுத ஹரியெந்து கொண்டாடு || (11-3)

ஜீவ - பிரம்மரில் பற்பல எதிரெதிர் தர்மங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கே 'ஜீவோ அல்பஷக்தி: அசார்வக்ஞ:' என்று வேதம் சொல்கிறது. ஜீவனின் அஸ்தித்வம் (இருப்பு) மற்றும் தேகத்தில்

இருக்கும் வகையை தெரிவிப்பது இப்படி. 'அணுர்ஹேஷா ஆத்மா'. இதை ஜகன்னாததாசர் விளக்குவது இப்படி:

குதுரெபாலத கொனெய கூதல
துதி விபாகவ மாடி ஷதவித
அதரொளொந்தனு நூரு பாகவ மாடலெந்திஹுதோ |
விதி பவாதி சமஸ்ததிவிஜர
மொதலுமாடி த்ருணாந்த ஜீவரொ
ளதிகன்யூனதெ இல்லவெந்திகு ஜீவ பரமாணு || (9-7)

இவ்வளவு சூக்ஷமமான ஜீவி, ஒரு அணுவைவிடவும் சிறியதாக இருக்கிறது என்று ஸ்ரீமதாசார்யர் தெரிவிக்கிறார்.

பரமாணுப்ரதேஷேऽபி ஹைனந்தா: ப்ரணிராஷய: |
சூக்ஷ்மத்வாதீஷக்யைவ ஸ்தூலா அபி ஹி சம்ஸ்திதா: ||

இத்தகைய ஜீவி, தேகத்தில் எங்கு இருக்கிறது என்பதை தாசர்:

மத்ய நாடிய மத்யதல்லி ஹ்ரு
த்பத்மமூலதி மூலபதி பத
பத்ம மூலதலிப்ப பவனன பாதமூலதலி |
பொத்திகொண்டிஹ ஜீவ லிங்கனி
ருத்ததேஹ விசிஷ்டனாகி க
ர்பதி மொதலாதமரரெல்லரு காதுகொண்டிஹரு || (9-19)

சைத்ர பகுள சதுர்த்தி
மக்வ ஸிக்காங்கக்கின் ஸாாம்

மத்வ சித்தாந்தத்தின் சாரத்தை ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் இந்த பாடலில் தொகுத்து நமக்கு மிகப்பெரிய உதவியை செய்திருக்கிறார். அனைவரும் தினமும் படிக்கவேண்டிய இந்தப் பாடலை பார்ப்போம்.

ராகம்: சௌராஷ்ட்ர. தாளம்: ஜம்பே

சத்ய ஜகதிது பஞ்ச பேதவு நித்ய ஸ்ரீகோவிந்தன
க்ருத்யவரிது தாரதம்யதி கிருஷ்ண நதிகெந்து சாரிரை ||ப||

ஜீவ ஈசக்கெ பேத சர்வஸ்வ ஜீவ ஜீவக்கெ பேதவு
ஜீவ ஜட ஜட ஜடக்கெ பேதவு ஜீவ ஜட பரமாத்மகே ||1||
மானுஷோத்தமரதிக க்ஷிதிபரு மனுஜ தேவ கந்தர்வரு
ஜான பிதரஜானரு கர்மரு உக்த சேஷ சதஸ்தரு ||2||

கணப மித்ரனு சப்தரிஷிகளு வன்ஹி நாரத வருணரு
இனஜகெ சம சந்திர சூர்யரு மனுசுதெய ஹெச்சு ப்ரவஹனு ||3||
தக்ஷ சம அனிருத்த குரு சசி ரதி ஸ்வயம்புவ ரார்வரு
கக்ஷ ப்ராணனிகிந்த காமனு கிஞ்சிததிகனு இந்த்ரனு ||4||

தேவேந்திரனிகிந்த மஹாருத்ர சம சேஷ கருடரு
கேவல ருத்ர சேஷ கருடக்கெ தேவி பாரதி சரஸ்வதி ||5||
வாயுவிகெ சமரில்ல ஜகதொளு வாயுதேவரே பிரம்மரு
வாயு பிரம்மகெ கோடி குணதிந்ததிக ஷக்தளு ஸ்ரீரமா ||6||

அனந்தகுணதிம் லகுமிகதிகனு ஸ்ரீபுரந்தரவிட்டலனு
கன சமரு இவகில்ல ஜகதொளு ஹனும ஹ்ருத்பத்ம வாசிகே||7

ஸ்ரீமதாசார்யர் நிறுவிய சித்தாந்தத்தில் முக்கியமான தத்வம் ஹரியின் ஸ்வதந்த்ரய, பஞ்சபேத மற்றும் தேவதா தாரதம்ய. இவை இந்தப் பாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரோகண தாரதம்ய கிரமத்தில், சுருக்கமாக பாடியிருப்பது, தாசர் அனைவருக்கும் செய்த உதவியாகும். இந்தப் பாடலை அனைவரும் தினமும் பாடவேண்டும்.

ஸ்ரீமதாசார்யரின் சித்தாந்தத்தை பரப்புவதற்கென்றே அவதரித்த ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் ஒரு மகாபுருஷர். மிகவும் அழகாக இவர் இயற்றியுள்ள இந்தப் பாடலை அனைவரும் மனனம் செய்து தினமும் பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

சைத்ர பகுள பஞ்சமி
இங்கிரியங்கள் உன் வசம் ஆகட்டும்

இங்கு மோகனதாசர் மனிதனின் நிலையை விளக்குவது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. இவரது வாக்குகள் அவரது குரு மற்றும் தந்தைக்கு சமானரான ஸ்ரீவிஜயதாசரின் வாக்குகளே ஆகிறது.

நமது இந்திரியங்கள் நமது வசத்தில் ஏன் / எப்படி இல்லை என்று ஒரு சுளாதியில் விளக்குகிறார்.

ஸ்ரோத்ரர நின்ன கதெ கேளலொல்லர பர
மாதுரதிந்த துர்மார்த்தி கேளுதலிதெ
நீதுர நின்ன மூர்த்திய நோடதலெ காடி
கார்தியரனு மனதிணெய நோடதலிதெ
காதுர நின்ன தாசர தப்பதெ கா
மாதுரதிந்த கண்டவர தப்புத்தலிதெ
பூத பதார்தவ புஞ்சிசலெ ஜிஹ்வெ
பாதகர மத்யன்ன கோருதலிதெ
ஸ்ரீதுளசி அக்ராணிசதலெ மூகு
பாலெ பசித கூகந்த கொடுதலிதெ
யாதரிந்து நின்ன மனகெ ஒப்பனெ தேவ
கோதி கொரவரிகெ நில்கந்தாயித்து
ஜ்யோதிர்மய நம்ம மோகனவிட்டல ஜெ
ந்னாடு சலஹிதரெ கதியாவுது எனகெ || -- ஸ்ரீமோகனதாசர்

மனிதனின் இந்திரியங்கள் தற்காலிக விஷயங்களுக்கு அடிமையாகி, அரிஷட் வர்கங்கள் எனும் காமம் முதலிய பாவங்களுக்கு எப்படி ஈர்க்கப்படுகின்றன என்பதை விவரித்து, மோகனவிட்டலனிடம் சரணடையுமாறு வேண்டுகிறார்.

காயா தண்டிஸி நின்ன காணலாரெனோ என்ன |
காயதொளகெ மெரெயோ விஜயவிட்டல தொரெயெ ||விஜயதாசர்

ஸ்ரீமதாசார்யர் 'சஞ்சலோயம் மனோ மினோ' என்றதுபோல, மிகவும் சஞ்சலமான மனதை கட்டுப்படுத்துவது கடினம். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சொன்னது போல, பயிற்சி, முயற்சிகளாலேயே இது சாத்தியம். இதற்கும் ஸ்ரீஹரியின் விருப்பம் இருக்கவேண்டும்.

சைத்ர பகுள சஷ்டி

மன்னிக்க காப்பாற்ற

மனிதனின் வாழ்க்கையில் பலமுறை தான் செய்வது சரியா தவறா என்ற குழப்பத்தில் மூழ்குகிறான். இப்படியிருக்கையில்

முந்தைய பிறவியின் நினைவுகள் சாத்தியமா? இதற்கெல்லாம் காரணம், ஜீவனின் அனந்தகால தோஷங்கள் நிறைந்த செயல்களே. இதற்கும் மூலகாரணம் ஸ்ரீஹரியை மறந்தது. அவனின் மகிமைகளை அறியாதது. 'ஆதத்தாயித்து இன்னாதரு ஒள்ளே புத்திகலியோ பிராணி' என்றதுபோல ஸ்ரீஹரியிடம் தன்னை அர்ப்பித்துக்கொண்டு இந்த சம்சார சாகரத்தை தாண்டுவதற்கு முயற்சி செய் என்றார் தாசர். ஸ்ரீஹரியிடம் அர்ப்பித்துக் கொள்ளும் வழியை தெரிவித்தார். இது ஆத்ம நிவேதனமே ஆகிறது.

அனந்த காலதல்லி நின்ன நானரியதெ பவகளல்லி பந்தேனோ
அனந்த காலதல்லி நின்னவனெனிஸதெ மூருகனாதேனோ
அனந்த காலதல்லி நின்ன சரண ரதியில்லதெ நொந்தேனோ
அனந்த காலதல்லி ஆதாவ புண்யதிந்த பந்து இந்து
நின்னவனெனிஸிதெ அதாவ புண்யரிந்தலென்ன மன
நின்னல்லெரகிதோ நோயதந்தெ --- என்ன பொரெது
பாலிஸோ தீனனாத ஸ்ரீரங்கவிட்டலா || -- ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்

இதுவே அனைவரின் வேண்டுதல் ஆகவேண்டும். ஜீவன் எப்படி அனாதியோ அப்படியே ஜீவனின் பந்தங்களும் அனாதியே. ஜீவன் நித்யம் ஆனாலும், இந்த சம்சாரத்திற்கு முக்தி என்பது இருக்கிறது. சுகதுக்கங்கள் நிறைந்த இந்த சம்சார சாகரத்திலிருந்து தப்பிப்பதே உண்மையான மகிழ்ச்சி. 'முக்திதஸ்து ஜனார்த்தன:' என்றது போல அவனே ஜீவனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கே ஸ்ரீஹரியிடம் நம் அனைத்தையும் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

நான் தோஷி உன் தாசன் என்பதுடன், நீ நிர்தோஷன் மற்றும் கருணாமயி ஈசன் என்று சொல்லி, இந்த உகாபோகத்தில் ராஜர் நமக்கு சொல்லித் தருகிறார். இப்படியெல்லாம் சொல்லி, பிறகு இறுதியில் , என்னை காப்பாற்றி அருள்வாயாக தீனநாதனே என்று வேண்டும் வழியை சொல்கிறார்.

ஸ்ரீஹரியிடம் வேண்டிக்கொள்ளும் வழியை தெரியப்படுத்துகிறார். 'அன்யதா சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ சரணம் மம' என்று வேண்டுவதே, 'நான் உன் ஆதினத்தில்' என்று சொல்வதாக இருக்கிறது.

சைத்ர பகுள சப்தமி
கோவிங்கா. என்னை காப்பாற்று

ஒரு இடத்தில் கனகதாசர் ‘ஸ்வாமி நின்ன தாசர தாசர தாசர தாசய்யா நானு’ என்று ஸ்ரீஹரியிடம் வேண்டிக்கொள்கிறார். மேலும்:

கோவிந்த சலஹென்ன குமுதலோசன நின்ன
சேவகரடிய சேவகனய்ய கோவிந்தா ||

என்று கோவிந்தனிடம் வேண்டுகிறார். தாசரின் முக்கிய நோக்கம், தான் செய்த தவறுகளை ஸ்ரீஹரியிடம் சமர்ப்பித்து, நல்வழியில் செல்வதற்கு வேதங்கள் புகழக்கூடிய கோவிந்தனை வேண்டுகிறார். கூடவே நம்மில் இருக்கும் தோஷங்களை ஸ்ரீஹரியிடம் ஒப்பிப்பது இப்படியாக இருக்கிறது.

மனவென்ன மாத கேளது காணோ கோவிந்த
மனவ கெல்லுவ பகெ எனகில்ல கோவிந்த
பினுகு புத்திகளன்னு பிடிசய்யா கோவிந்தா
நெனஹு நின்னளகிட்டு சலஹய்யா கோவிந்தா
துர்விஷய வாசனெய பிடிஸோ கோவிந்தா
குத்ஸித கெட்டதனவ பிடிஸோ கோவிந்தா
சதா நின்ன கன ஸ்மரணெய கொடோ கோவிந்தா || -- ஸ்ரீகனகதாசர்

இப்படி தோஷியான என்னை நிர்தோஷியான கோவிந்தன் காப்பாற்றட்டும் என்று முறையிடுகிறார். மனது தூய்மையாகாத வரை, உடல் தூய்மையாகாது. இதில் இஷ்டார்த்தங்கள் எப்படி கிடைக்கும்? அனைத்திற்கும் மூலகாரணமான ஸ்ரீஹரியின் நாமஸ்மரணை எப்போதும் இருக்கட்டும் என்று கேட்கிறார்.

பரமாத்மனு நீனு பாமரனு நானு
அணுரேணு த்ருணகளல்லி பரிபூர்ண நீனு
க்ஷண க்ஷணக்கெ அவகுண குகர்மி நானு
ஸ்மரிஸி நின்னய நாம பதுகுவவ நானு ||

ஈச ஜீவரின் வேறுபாட்டினை தெளிவுபடுத்திய தாசர், ஸ்ரீஹரியை நினைத்து வாழ்வது ஒன்றே சத்கதிக்கு வழி என்று சொல்லி விளக்குகிறார். ஸ்ரீஹரியிடம் நிவேதித்துக் கொள்வதை 'ஆத்ம நிவேதனம்' என்கின்றனர். நவ வித பக்திகளில் இதுவும் ஒன்றானது.

சைத்ர பகுள அஷ்டமி
ரக்ஷா கவசம்

சஜ்ஜர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஸ்ரீவிஜயதாசர் இயற்றிக் கொடுத்துள்ள உகாபோகம் அனைவரும் தினமும் படிக்கக்கூடியது.

ஒந்து கையல்லி கட்க ஒந்து கையல்லி ஹலகெ
அந்தவாகி பிடிது தினா ராத்ரியல்லி
பந்து பதியல்லி நித்ய பாராஸனாகி
ஹிந்து முந்துபத்ரவாகதந்தெ
இந்திரேரமண காயுத்தலிரெ எனகாகி
பந்தனகளில்ல தன்ய தன்ய
கந்தர்ப்பனய்ய சிரிவிஜயவிட்டலரேய
எந்தெந்திகாபத்து பரலீசனோ ||

இந்த உகாபோகத்திற்கான பின்புலம் ஒன்று உண்டு. ஸ்ரீகோபாலதாசர் ஒரு முறை உடுப்பி யாத்திரைக்கு புறப்பட்டபோது, முன்னர் அவருக்கு வரவிருந்த பிரச்னைகளைக் கண்டுகொண்ட ஸ்ரீவிஜயதாசர், தமது சிஷ்யருக்கு அன்புடன் எழுதிக் கொடுத்த உகாபோகம் இது. உலகில் பிரச்னைகள் இல்லாதவரே இல்லை. ஆகவே அனைவரும் படிக்கவே வேண்டிய ஹரி ஸ்தோத்திரம் இதுவாகும்.

இங்கு தாசர், கந்தர்ப்பனய்யா என்றது அனிருத்தரூபி ஸ்ரீஹரியை. அனைத்து காலங்களிலும் அனைவரையும் காப்பவன் அவனே. இந்த மூர்த்தியின் ஆயுதங்கள் - சக்ர, சங்கு, வாள் மற்றும் கேடயம்.

உடுப்பி கிருஷ்ணன தருஷனக்கெ
அனுஞெயனு கொடபேகெனுதலெ

தடவியாதகெனுதலி ஹரிஸ்துதிய
மாடிகொடுத போகிபாரெந்தனு || -- தந்தெ கோபாலவிட்டலதாசர்

நம்பிய பக்தர்களின் பிரச்னைகளை தீர்த்து, இஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் மந்திர-துல்யமான உகாபோகம் இதுவாகியிருக்கிறது.

'ஸரக்ஷதா ரக்ஷதி யோ ஹி கர்பே' என்றதுபோல ஸ்ரீஹரி பிம்பரூபியாக நமக்குள், காலரூபியாக வெளியிலும் இருந்து, எப்போதும் ஜீவர்களை காப்பாற்றுகிறான். ஆனால், அத்தகைய ஆபத்பாந்தவனான ஸ்ரீஹரியை நினைத்து, அழைக்கும் வேலை நமதாக வேண்டும். அப்போது 'எட பலதி ஹிந்தெ முந்தித்து ரக்ஷிசுவ' என்பது நிஜமான பொருளைத் தரும்.

சைத்ர பகுள நவமி
நினைவ ஒன்று இருந்தால் போதும்

பாபகஞ்சேனோ சந்தாபகஞ்சேனோ நானு
பாபி ஜனர பலு கோபகஞ்சேனோ நானு
ஆபத்தினஞ்சேனோ யமன பாஷகஞ்சேனோ
ஷாபகஞ்சேனோ அன்யர பாடமாடெனோ
தாபசரிகொலித ஸ்ரீபதி ஹயவதனன
பாதபதுமத நெனஹொந்தித்தரெ சாகு || --ஸ்ரீவாதிராஜர்

'ஸ்மரணெயொந்தே சாலதே கோவிந்தன' என்றதுபோல, ஸ்ரீவாதிராஜர், ஸ்ரீஹரியின் சிந்தனை எப்போதும் நம்மில் இருந்தால், உலகத்தில் எதற்கும் பயப்படத் தேவையில்லை என்று திடமாக சொல்கிறார். 'ஸ்மரணாதேவ முச்யதே சர்வகல்பிஷ்டை:' என்பது போல, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, அழைத்தவுடன் வந்து காப்பாற்றுவான். இது வெறும் வாக்கியமாக இல்லாமல், ராஜருக்கு அனுபவத்திற்கும் வந்துள்ளது. அதாவது, ஸ்ரீஹரியிடம் திடமான பக்தி வைத்து, உடன் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார் என்று அனைவரும் அறிவோம். ஸ்ரீஹரியை எப்படி காணவேண்டும் என்றால்:

ஹரி சகுண சாகார சகல சுரரொடெய நி
ர்ஜரரெல்ல ஹரிய கிங்கரரெந்தரியபேகு

மரண ஜனன தோஷகளிகதி தூரதரனெனிப
ஸ்மரணெ சந்தத பேகு துராசார பிடபேகு
சிரிஹயவதன சேஷகிரி அரசன
ஸ்மரணெயித்ததனு சம்சார ஜயவனுத்தரிசுவ || --ஸ்ரீவாதிராஜர்

ஸ்ரீஹரியின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, அனைவரும் ஸ்ரீஹரியின் சேவகர்கள், பிறப்பு இறப்பு இல்லாத சர்வஸ்வாமி அவர், இவரின் நிரந்தர ஸ்மரணை சம்சார பந்தத்தை நீக்குகிறது என அறியவேண்டும். இவனிடம் வேண்ட வேண்டியது:

கைவல்யவனீவ நம்ம ஸ்ரீவல்லபன கையிந்த
நீவெல்லக்ஷுத்ரவ பேடி காவிலன போலதிரி
சாவில்லத முகுதி பதவ பேடிகொள்ளிரோ
நோவில்லதந்தெ சுகிசபல்ல கோவிதரெல்லரு
போவில்லனய்ய வெங்கடபதி ஹயவதனய்ய ப
தவல்லதன்யத்ர தாவல்லி பயதப்பது || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்

சைத்ர பகுள தசமி

இக்கையவனே மூர்க்கன்

ப்ரஷ்டராதரு மனுஜரு
அஷ்டமத கர்வதலி ஹரிஸ்மரணெயனு மரெது ||

மூர்க்கராதரு ஜனரு லோகதொளகெ |
ஏகதெய்வன பிட்டு காகு தெய்வவ பஜிஸி ||
படெத ஜனனியனு பெய்யுவனு ப்ரஷ்ட
ஒண்டயலி ஹெண்டதிய பிடுவாதனெ மூர்க்க
படவரிகெ கொட்ட நுடி நடெசதவ ப்ரஷ்ட
நெண்டரிகெ சாலவனு கொடுவாத மூர்க்க
சௌரிதின விரதவனாசரிசதவனதி ப்ரஷ்ட
மடதி ஹுட்டித மனெயொளிருவவனு மூர்க்க
தந்த்ரவனு அரியதெ மந்த்ர மாடுவ ப்ரஷ்ட
படதனவு பந்தாக பைதுகொம்புவ மூர்க்க
மந்த்ரவில்லத விப்ரனதி ப்ரஷ்ட
த்ருட பக்தியில்லதவ கடு மூர்க்கனய்ய
அந்தரவனரியதெ நுடிதவனு ப்ரஷ்ட

சத்கருவின தாய ஹால கரெவவ மூர்க்க
ஹரிசரித்ரகள ஜரிதாடுவவ ப்ரஷ்ட
ராமநாமவ நம்பி பஜிசதித்தவ மூர்க்க
ஹரிய ஷரணர நோடி நிந்திசுவ ப்ரஷ்ட
ஹேமவனு களிஸி உணதவனு மூர்க்க
குருஹிரியர பாதக்கெகரதவ ப்ரஷ்ட
உண்டனுனெகெரடன்னு பகெவாதனெ மூர்க்க
ஹரிநாமவனு தினத ஸ்மரிசராதனு ப்ரஷ்ட
கொண்டே மாதனு கேளி குணிவவனு மூர்க்க
கருணவில்லதவ விப்ரனவ ப்ரஷ்ட || -- --ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

இங்கு சொல்லிய ஒவ்வொரு விஷயமும் மிகவும் அற்புதமானவை. இவற்றை பின்பற்றுவது, சிந்தனை எப்போதும் இருக்கவேண்டியது. நாம் என்றும் மூர்க்க, பிரஷ்டனாக இல்லாதிருக்க முயல்வோம். அப்போது மட்டுமே ஸ்ரீஹரிக்கு அருகில் செல்லமுடியும். குடும்பத்தில் / சமூகத்திலும் நற்பெயர் பெறமுடியும்.

சைத்ர பகுள ஏகாதசி
நற்சிந்தனை இப்படி இருக்கட்டும்

தங்களின் சத்கர்மங்களை செய்தவாறு, மற்றவர்களுக்கும் நல்வழியைக் காட்டியவர்கள் உலகத்தில் பலர் உளர். ஆனால் அனைவரும் தாங்கள் செய்யும் நற்காரியங்களில் எப்போதும் 'நாஹம் கர்த்தா அஹம் கர்த்தா' என்று சிந்தித்து அர்ப்பிக்கும் வழியினை, பிம்ப-பிரதிபிம்ப சிந்தனையை, ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களில் ஐக்ய சிந்தனையை செய்யவேண்டும். இப்படியான சிந்தனை இருந்தால் மட்டுமே செய்யும் நற்காரியங்களுக்கு அர்த்தம் பிறக்கிறது.

நின்ன ஞானவந்தனெந்து இன்னு ஞான சம்பாதிசுவெ
நின்ன தோஷதூரனெந்து என்ன தோஷங்கள
நின்ன குணபூர்ணனெந்து குணவந்தனாகுவெ
நின்ன சுக பூர்ணனெந்து சந்தோஷதிந்தலிருவெ
நின்ன பலபூர்ணனெந்து பலதந்தனாகுவெ
நின்ன ஜனன மரண ரஹிதனெந்தெந்து கொண்டாடி

முன்னெ தரெயமேலே என்ன ஜனன களெவெ
நின்ன ஜாரவந்தனெந்து என்ன ஜாரத்வகளெவெ
நின்ன கம்சாரி எந்தெந்து என்ன சம்சார நீகுவெ
நின்ன தனுஜமர்தனவெந்து என்ன அங்கள கெல்லுவெ
நின்ன பக்தவத்ஸலனெந்து இன்னு பக்தி சம்பாதிசுவெ
நின்ன கருனாளெந்தெந்து என்ன கரண சுத்தனாகுவெ
நின்ன தொத்திகெ தொண்டனாகி நின்ன ப்ருத்யனாகுவெ
நின்னவர மனெமுந்தெ குன்னி ஆகி அனிருவெ
நின்ன தீர்த்தப்ரசாத நின்ன எஞ்சலுகளுண்டு
நின்ன பேடி நின்ன காடி நின்ன ஹாடி ஹாரெயிஸி
என்ன தினகள களெவெ முன்ன க்லுப்தபரியந்தர
புண்யவொ பாபவோ என்னிந்த மாடிசோகார்ய
முன்ன ஏனிதகெ பலவோ நினகெ நீனே பல்லெய்ய
இன்னு நா ஒந்து பல்லெனு நின்னனெ கதி எம்போது
சின்னுமய மூருதி கோபாலவிட்டலரேய
தன்யனாகுவெ கேளு நின்னவர பளிவிடிது || -- --ஸ்ரீகோபாலதாசர்

மிகவும் அடர்ந்த பொருள் பொதிந்த இந்த கிருதி, ஈச-தாச, உன்னுடையது-என்னுடையது என்னும் தத்வங்களை அடக்கி, நம் நற்சிந்தனை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதாக இருக்கிறது. ஸ்ரீஹரியின் நற்குணங்களைப் பாடி அவனின் பிரதிபிம்பரான நம்மில், அவனின் அருளினால் சிறிது நற்குணங்கள் வரட்டும் என்று வேண்டுகிறார். அவனை வணங்கி மேம்படும் வழியினை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார் தாசர்.

சைத்ர பகுள த்வாதசி
எண்ணிப் பார்க்கமுடியாக அற்பக சக்தி

ஸ்ரீஹரியின் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அற்புத சக்தியினை தாசர் தமது எளிமையான சொற்களினால் புகழ்கிறார். ஸ்வகதபேத விவர்ஜிதனான ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை பிரம்ம ருத்ராதிகளும் முழுமையாக அறியமுடியாது.

அணுவாகபல்ல ப்ருஹத்தாகபல்ல
அணு மஹத்தெரடொந்தாக பல்ல
ரூபவாகபல்ல அரூபவாக பல்ல

ரூப அரூப எரடொந்தாக பல்ல
வியக்தனாக பல்ல அவ்யக்தனாக பல்ல
வியக்த அவ்யக்த எரடொந்தாக பல்ல
அகடனகடனசக்த அசிந்த்யாத்புத மஹிமெ
ஸ்வகதபேதவிவர்ஜித புரந்தரவிட்டலா || --ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

இதே சுளாதியில் மேலும் தாசர் சொல்வது:

மோத தக்ஷிண பக்ஷ ப்ரமோத உத்தர பக்ஷ
ஆனந்த அதும ஆ நக ஆ பாத
அப்ராக்ருத விக்ரஹ நம்ம
புரந்தரவிட்டலா ஆனந்த ஆதும ||

ஹொரகிப்ப ஒளகிப்ப ஹொரகிரலரிய ஒளகிப்ப
ஹொரகிப்ப ஒளகிரலரிய
ஒளகெ ஹொரகெ தும்பிகொண்டிஹ
தானெல்லத டாவு எள்ளினஷ்டில்ல
சர்வவிஷ்ணு வாசுதேவ பரிபூர்ண புரந்தரவிட்டலா ||

க்ரீடகோசுக அவரவர கதி
நீடலோசுக தேஹகள கொட்டாடுவனு ஸ்வெச்செயலி ||
--ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்

ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகள் எண்ணிப் பார்க்கமுடியாதது. ஸ்ரீஹரி 'கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்யதாகர்த்துமபி சமர்த்த:' என்று தனித்திருப்பவன். ஆகமங்களிலிருந்து உண்மையான ஞானத்தைப் பெற்று மேம்படுவது, அவனின் அருளைப் பெறுவது மட்டுமே நம் கடமையாகும்.

சைத்ர பகுள த்ரயோதசி

கேவையற்ற நட்ப

ஹரி சர்வோத்தமனெந்து ஸ்மரிசத ஜனர சங்க பேட ||ப||
சிரி வாயுமத பொந்தி ஹருஷ படதவர சங்கபேட ||அப||

முந்தெ பலாயெந்து ஹிந்தாதிகொம்பர சங்கபேட

எந்தெந்திகு பரர நிந்தெ மாடுவ பாபிகள சங்க பேட
தந்தெ தாயிகெ மனபந்தந்தெ நுடிவர சங்க பேட
இந்து முகியர மாதினந்ததி குணிவர சங்க பேட ||1||

துதினாலிகெ பெல்ல எதெ விஷவுள்ளவர சங்க பேட
பெதரிகெ மாதுகளோதருவ ஜனர சங்க பேட
மதுவெய கெடஸி முததி நலியுவர சங்க பேட
உதரகோசுக விதிகர்ம கெடிசுவர சங்க பேட ||2||

துண்டதனவ மாடி குடிலவ நுடிவர சங்க பேட
பண்டனாகி தணிய கண்டல பிடிவர சங்க பேட
உண்டு தனகெந்து படவர சங்க பேட
நெண்ட புரந்தரவிட்டலா அன்னதவர சங்க பேட|3--ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

ஜீவன் பிறந்து வந்தது, தன் சாதனைகளை செய்வதற்கும், சத்கதியை அடைவதற்கும், ஸ்ரீஹரியே தனக்கு கதியென்று தெரிவதற்குமே ஆகும். உலகத்திற்கே தலைவனான ஸ்ரீஹரியை மற்றும் அவனால் படைக்கப்பட்ட உலகத்தையும் நமக்கு புரியவைத்தவர் ஸ்ரீமதாசார்யர். இவரின் தத்வவாதத்தை கன்னடத்தில் மொழிபெயர்த்த ஹரிதாசர்களின் வாக்குகளும் அவ்வளவே மகிமை வாய்ந்தவை. நாம் மேம்படவேண்டும் என்று நினைப்பவர்களின் நட்பு வேண்டும் என்றும், வேறு யாரின் நட்பு கூடாது என்றும் அறிந்து நடக்கவேண்டும் என்கின்றனர். துஷ்ட சகவாசத்தினரிடமிருந்து விலகியதில், உத்தமர்களின் நட்பு கிடைக்கின்றது. தாசர் இதற்கான பெரிய பட்டியலையே இங்கு கொடுக்கிறார்.

இங்கு கவனிக்க வேண்டிய கருத்து என்னவென்றால் யாரும் இத்தகைய கெட்ட செயல்களை செய்யக்கூடாது என்பதே. கூடி வாழ்பவனான மனிதன், என்றும் இத்தகையவரின் நட்பை விரும்பாமல், தன் குடும்ப / நண்பர்களிடம் இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறவேண்டும். தாசர் இதையே விவரித்து ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கிறார்.

'சங்கவாகலி சாது சங்கவாகலி' என்று இதற்கே வேண்டினார். சமூகத்தில் அனைத்து வகை மனிதர்களும் உளர். ஆனால் தாசர்

சொல்வது போல், உண்மையான மனிதர்களை அறிந்து, நம் சாதனைகளை செய்யவேண்டும். இங்கு தாசர் சொல்லும் அறிவுரைகளை பின்பற்றுவோம்.

சைத்ர பகுள சதுர்தசி கசாவகாக்கின் சிறப்ப

மீனகூர்ம வராக நரபஞ்
சானனாதுள சௌர்ய வாமன
ரேணுகாத்மஜ ராவனாதி நிஷாசரத்வம்ஸி |
தேனுகாசுர மதன த்ரிபுரவ
ஹானிகைசித நிபுண கலிமுக
தானவர சம்ஹரிஸி தர்மதி காய்த சுஜனர || (2-30)

அனைத்து சஜ்ஜனர்களும் மனப்பாடம் செய்து தினம் படிக்கவேண்டிய மந்திரம் இது. ஸ்ரீஹரியின் பற்பல ரூபங்களில் இந்த பத்து ரூபங்கள் ஒரு சிறிய தொகுப்பே ஆகும். இந்த பத்து அவதாரங்களை சிந்திப்பது அனைத்து ரூபங்களை சிந்திப்பது போலே ஆகும். இந்த தசாவதாரங்களைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரங்கள் வியாஸ, தாச சாகித்யத்தில் பற்பல உள்ளன.

ஸ்ரீமத்ஸ்ய கூர்மாக்ய வராஹதேவா ந்ருகேசரீவாமன சாமதக்னௌ |
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாவபி புத்தகல்கி குர்வந்து சர்வே மம சுப்ரபாதம் ||

பல இடங்களில் ஸ்ரீமதாசார்யர் தசாவதாரங்களின் வர்ணனையை செய்திருக்கிறார். தமது த்வாதச ஸ்தோத்திரத்தில் இரண்டு அத்தியாயங்களில் போற்றியிருக்கிறார். இன்னொரு இடத்தில்:

மத்ஸ்யகூர்ம க்ரோட சிம்ஹவடுபார்கவராகவா: |
க்ருஷ்ணபுத்தௌ ச கல்கீதி ரூபாணாம் தசகம் ஹரே: ||

ஜகன்னாததாசர் இன்னொரு இடத்தில் சொல்வது:

ஸ்ரீமத்ஸ்யகூர்ம பூவராக நரசிம்ஹ ததி
வாமன த்ரிவிக்ரம ப்ருகுகுலோத்பவ
ராம யாதவகிருஷ்ண புத்த கல்கி ஹயாஸ்ய

நாம தாபஸ மனு உபேந்த்ர அஜிதாதிகளிகா நமிபே ||

ஹரிதாச சாகித்யத்தில் ஸ்ரீஹரியின் தசாவதாரங்களைப் பற்றி பற்பல கீர்த்தனைகள் உண்டு. இதுவே ஒரு பெரிய கிரந்தம் என்னும் அளவிற்கு வரும். அனைத்து ஹரிதாசர்களின் பத பத்யங்களும் கிடைக்கின்றன. இங்கு சிலவற்றை மட்டும் பார்ப்போம்.

மத்ஸ்யகூர்ம ஜயஜய வரஹ நரசிம்ஹ
ஜயது வாமனனெ ப்ருகுராம | ப்ருகுராம ரகுராம
ஜய கிருஷ்ண பௌத்த கலிஹர்தா || -- -- ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்

தசாவதாரங்கள் என்பது ஸ்ரீஹரியின் ரூபங்களில் ஒரு சிறிய தொகுப்பு. ஸ்ரீமதாசார்யர் தமது த்வாதச ஸ்தோத்திரத்தில் இந்த தசாவதாரத்தைப் பற்றி பாடியிருக்கிறார். கோபாலதாசர் பாடிய ஒரு சிறிய பாடலை இங்கு பார்ப்போம்.

நீனே ஏனோ விட்டலா நிகமவ தந்தவனு
நீனே ஏனோ விட்டலா நகவன்னு பொத்தவன்
நீனே ஏனோ விட்டலா வரஹரூபனாதவனு
நீனே ஏனோ விட்டலா நர ம்ருகரூபதத்து
நீனே ஏனோ விட்டலா வடரூப தாளிதவ
நீனே ஏனோ விட்டலா பருஷவ பிடிதவ
நீனே ஏனோ விட்டலா ஷிலெயன்னுத்தரிசித
நீனே ஏனோ விட்டலா பாண்டவர காய்தவ
நீனே ஏனோ விட்டலா பௌத்தரூபனாதத்து
நீனே ஏனோ விட்டலா துரகனேரிதவ ||

ஸ்ரீவியாசராஜர், தசாவதாரங்களைப் பற்றி ஒரு சிறிய ஸ்லோகத்தில் இவ்வாறு சொல்கிறார்.

நிகம கத்தவன நிகிர திட்ட நெகஹித கனபெட்ட
மிகிலோயிது ஸ்வாஹ ஸ்தளதலிட்டு குடிகுடிசுவ நிட்டு
ஜகவெல்ல நோடி எரடடியிட்டு கொடலிய பெட்ட
ம்ருகவ கெடஹி குந்திய மகன சாரதியாகி
ஜகவ மோஹிப ஹயதேவன ஸ்ரீகிருஷ்ணன ||

மத்ஸ்ய கூர்மக்ரோட நரஹரி
மாணவக ப்ருகுராம தசரத
சூனு யாதவ புத்த கல்கி கபில வைகுண்ட || --ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்

சைத்ர அமாவாசை

ஜீவ ஸ்வரூபம்

'பரமாணு ப்ரதேஷேऽபி ஹ்யனந்தா: ஜீவராஷய:' என்பது போல அனந்தானந்த ஜீவராசிகள் ஸ்ரீஹரியின் ஸ்வரூபத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன.

பாலாக்ரஷத்ர பாகஸ்ய ஷததாபித்ய தஸ்சய: |
பாகோ ஜீவ: ச விஞ்கேய: ச அனந்த்யாய கல்பதே ||

மிகவும் சூக்ஷ்மமான ஜீவனின் ஸ்வரூபத்திற்கு நான்கு தேகங்கள் இருக்கின்றன.

தனு சதுஷ்டயரொளு நாரா
யணனு ஹ்ருத்கமலாக்யசிம்ஹா
சனதொளனிருத்தாதி ரூபகளிந்த சோபிசுத || (3-7)

ஸ்வரூப தேகத்தில் வாசுதேவன், லிங்கதேகத்தில் சங்கர்ஷணன், அனிருத்த தேகத்தில் ப்ரத்யும்னன், மற்றும் ஸ்தூல தேகத்தில் அனிருத்த நாமக ஸ்ரீஹரி இருக்கிறான். ஜீவர்களின் இந்த நான்கு தேகங்களில் ஸ்ரீஹரி, விஷ்வ, ஹயக்ரீவ, மூலேஷ, அச்யுத, அனந்த, கோவிந்த மற்றும் ஹம்ஸ ரூபங்களில் நிலைத்திருக்கிறான்.

ஜீவ லிங்கனிருத்த ஸ்தூலக
லேவரகளலி விஷ்வ துரக
க்ரீவ மூலேஷாச்யுதத்ரய ஹம்சமூர்த்திகள |
ஈ வித சதுஸ்தானதலி ஷா
ந்தீவரன ஈரெரடு ரூபவ
பாவிசுவுதேகோன விம்சதி மூர்த்தி சர்வத்ர || (7-3)

விஷ்வாதி - 8, துரக்ரீவ - 1, மூலேஷாதி - 3 (மூலேஷ, அக்ரேஷ, ப்ராதேஷ), அச்யுத்ரயா் - 3 (அச்யுத, அனந்த, கோவிந்த), அனிருத்தாதி - 4 என்று மொத்தம் 19 ரூபங்கள் நம் உடலில் இருந்து நம்மை

காக்கவேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டும். இந்த ஸ்தூல தேகத்தில், அன்னமயாதி கோஷங்களில், ஏழு தாதுக்களில், பாரதிபதி வாயுதேவர் நிலைத்திருந்து ஒரு நாளைக்கு 21,600 ஹம்ஸ மந்திரங்களை ஜெபிக்கிறார். இந்த நான்கு தேகங்களில் இருந்து வாயுதேவர் மொத்தம் 86,400 ஹம்ஸ மந்திரங்களை ஒரு நாளைக்கு ஜெபிக்கிறார்.

நான்முகப் பிரம்மனில் துவங்கி, அணு வரையிலான ஜீவர்களில் ஸ்ரீஹரி மேற்சொன்ன வகையில் இருந்து அனைவரையும் காப்பாற்றுகிறான். அனைத்து ஜீவர்களின் ஸ்வரூப தேகத்தின் முடிவும் ஒன்றே ஆகிறது. தகுதியில் தாரதம்யம் உள்ளது. ஜீவன் அணுவானாலும், ஜீவன் முழு உடலிலும் நிலைத்திருக்கிறான். அணு ஸ்வரூபமான ஜீவன் எப்போதும் மிகவும் சூக்ஷ்மமான பொருளாக இருக்கிறது. 'அணு மாத்ரம் அன்யோயம் ஜீவ:' என்று சாஸ்திரங்களினால் போற்றப்படுகிறது. இதையே ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்:

குதுரெபாலத கொனெய கூதல
துதி விபாகவ மாடி ஷதவித
அதரொளொந்தனு நூரு பாகவ மாடலெந்திஹுதோ |
விதி பவாதி சமஸ்த திவிஜர
மொதலுமாடி த்ருணாந்த ஜீவரொ
ளதிகன்யூனதெ இல்லவெந்திகு ஜீவ பரமாணு || (9-7)

பிரம்மன் முதல் அணு வரையிலான ஜீவனின் ஸ்வரூபம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், அதிசூக்ஷ்மமாக இருக்கிறது. ஆனால், அதன் தகுதியில் தாரதம்யம் உள்ளது. உதாரணத்திற்கு: ஒரு கிலோ தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு. எடையில் ஒன்றே ஆனாலும், தகுதியில் வெவ்வேறாக இருக்கிறது. அதுபோலவே ஜீவனும்.

இந்த சூக்ஷ்மஜீவியின் ஸ்வரூப தேகத்தில் ஸ்ரீஹரி ஜீவியின் கட்டைவிரல் அளவிற்கான ரூபத்தில் நிலைத்திருக்கிறான். அனந்தானந்த ஜீவர்களின் ஸ்வரூபம் த்ரைவித்யைகளினால் கூடியிருக்கிறது. சாத்விக, ராஜஸ மற்றும் தாமஸ என்று அனைத்து ஜீவர்களின் இதய-கமலத்தின் நடுவில் இருப்பவனே

பிம்பரூபி ஸ்ரீஹரி. ஜீவர்கள் அனாதி மற்றும் நித்யர். பிறப்பு இறப்பு சுழற்சி இல்லாதவர்.

புருஷ நாமக சர்வஜீவரொ
ளிருவ தேஹாகார ரூபதி
கரண நியாமக ஹ்ருஷிகபனிந்திரியங்களலி |
துரிய நாமக விஷ்வ தா ஹ
ந்னெரடு பெரஹுளித்துத்தமாங்கதி
எரடதிக எப்பத்து சாவிர நாடிகளொளிப்ப || (9-10)

ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தை அனாதி காலத்திலிருந்து, பதினாறு கலைகளால் நிரம்பிக் கொண்டு, சத்வ ரஜஸ் தமஸ் குணங்களினால் நிரம்பியிருப்பதே லிங்கதேகம். இந்த ப்ராக்ருத உறையானது ஸ்ரீஹரியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதாகும். பஞ்சபூதங்களால் ஆன இந்த உடலில் ஆத்மா என்று ஒருவன் இருக்கிறான். இந்த ஆத்மா அல்லது ஜீவி, சூக்ஷ்ம மற்றும் நித்யன்.

ய: கர்மகலபோக்தா சுப்த்யாதிமான் ச ஜீவ: |
கர்மபல உண்ணுத்தா நித்ரே சுகதுக்க மரணாதிகள உள்ளவனு ஜீவ 'சம்சாரிணாம் ஜீவதா து ஜனனாத் வானதேஸ்ததா' சம்சாரிகளே ஜீவர்கள். அனாதி காலத்திலிருந்து பிறப்பு இறப்பு சுழற்சியில் சிக்கியவனே 'ஜீ' என்று அழைக்கப்பட்டு, வாழ்க்கையில் இருப்பதால் 'வ' என்று அழைக்கப்பட்டான். ஜீவி தாயின் கர்ப்பத்திற்கு வருவது, கர்ப்பவாசம், பிறப்பு, பிறகு மரணம் வரைக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் ஸ்ரீஹரியின் ஆணைக்கேற்பவே நடக்கிறது. ஜீவியின் தகுதி, கர்மங்களுக்கேற்ப ஸ்ரீஹரி அவரவர்களின் கதியைக் கொடுக்கிறார்.

வியாபகனு தானாகி ஜீவ ஸ்வ
ரூப தேஹத ஒளஹொரகெ நி
ர்லேபனாகிஹ ஜீவக்ருத கர்மகளனுசரிஸி ||

ஜீவியின் ஸ்வரூப தேகத்தின் உள்ளே மற்றும் வெளியே வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரி, எதற்கும் சம்பத்தப்படாமல் இருக்கிறான். இந்த ஸ்வரூப தேகத்தில் ஸ்ரீஹரியுடன் வாயுதேவரும் இருக்கிறார். பிரம்ம சரஸ்வதி பாரதிதேவியர் லிங்க

தேகத்தில் இருக்கின்றனர். இந்த லிங்க தேகம், வைகுண்டத்தின் விரஜா நதியில் ஸ்னானம் செய்வது வரைக்கும் இருக்கின்றது. ஜீவரின் லிங்கதேகம் மற்றும் அனிருத்த தேகத்தின் நடுவில் ஜீவாச்சாதிகா மற்றும் பரமாச்சாதிகா என்னும் திரைகள் உள்ளன. இங்கு ஸ்ரீஹரி த்ரிவ்ருக் என்னும் பெயரில் இருக்கிறான்.

ஆரதிக தசகலெகளுள்ள ஷ
ரீர அனிருத்தகள மத்யதி
சேரியிப்பவு ஜீவ பரமாச்சாதிக த்வயவு |
பாரதந்ததி தானவர அதி
தூரகைசுத ஸ்ரீஜனார்த்தன
மூரு குணதொளகிப்பனெந்திகு த்ரிவுதேந்தெனிஸி || (9-14)

அனிருத்த தேகத்தில் ருத்ரர் முதலான தேவதைகள் இருக்கின்றனர். ஸ்தூல தேகத்தில் அனைத்து தத்வாபிமானி தேவதைகளுடன் அசுரர்களும் நிலைத்திருக்கின்றனர்.

அனந்தானந்த ஜீவராசிகளில் 84 லட்ச விதங்களான ஸ்த்ரிபுருஷ ஜாதிகள் உள்ளன. இவற்றில் சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ என்று மூன்றுவிதமான ஜீவிகள் உள்ளன. அனைத்து ஜீவிகளின் ஸ்வரூபமும் அப்ராக்ருதமாக இருக்கின்றன. எப்போதும் ஸ்ரீஹரியின் அதினத்திலேயே இருக்கின்றன.

***

வைசாக சுத்த பிரதமை
கலியகக்கிற்கு சமமில்லை

கலியுகக்கெ சமயயுகவில்லவய்ய

கலுஷ ஹரிஸி கைவல்ய வீவுதய்ய
சலெ நாமகீர்த்தனெ ஸ்மரணெ சாகய்ய
ஸ்மரிசலு சாயுஜ்ய பதவீபுதய்யா
பலவந்த ஸ்ரீரங்கவிட்டலன நெனெதரெ
கலியுகதெ க்ருதயுகவாகுவுதய்ய || --ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்

கலியுகத்தில் இருக்கும் சிறப்பு குணங்களை இங்கு நிரூபிக்கிறார். புராணத்தில் 'கலௌ சங்கீர்த்ய கேசவம்' என்றது போல, ராஜர் இங்கு ஸ்ரீஹரியை நினைத்தால் பாவங்கள் அனைத்தும் நீங்கி மோட்ச பதவியையே கொடுக்கிறான் என்கிறார். இதையே ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் 'கலியுகதலி ஹரி நாமவ நெனெதரே குலகோடிகளு உத்தரிசுவுது' என்றார். அவனை நினைத்தாலே சாயுஜ்ய மோட்சம் கிடைக்கும் என்கிறார். ஒரு இடத்தில் ஸ்ரீவாதிராஜர் 'ஹரிபதவ நெனெவங்கெ நரகத பயவில்ல' என்றார்.

ஸ்ரீவியாசராஜரும் இதைப் பற்றி சொல்லும்போது:
கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண எந்து மூரு பாரி நெனெயிரோ
சந்துஷ்டனாகி முகுதி கொட்டு மிக்க பார ஹொருவனோ ||
என்றார்.

ஸ்ரீஹரியின் நாமங்களின் மகிமை, அனைத்தையும் கொடுக்க வல்லது என்றே அனைவரும் பாடுகின்றனர். எந்த காலத்திற்கும் நிஸ்சல தூய்மையான பக்தியுடன், நற்சிந்தனையுடன் ஸ்ரீஹரியை நினைக்க வேண்டுமென்பதே அனைவரின் விருப்பமாக இருக்கிறது.

சாதகர்களுக்கு கலியுகம் என்பது ஒரு பர்வகாலமாக இருக்கிறது என்கின்றனர். அதற்கென்றே புரந்தரதாசர்:

ஸ்மரணெயில்லதெ பாளி பதுகிதரேனு |
நரஜன்மதல்லி ஜனிஸி பலவேனு ஹரியே || - என்று வேண்டுகிறார்.
கனகதாசர் ஒரு கிருதியில்:

நடெவ கார்யகளெல்ல நுடியலென்னளவல்ல
ஒடெய நீனே பல்லெ கலியுகத மஹிமெ |
தடவ மாடலிபேட தாளலாரது லோக
ம்ருடன வைரிய பெத்த ஆதிகேஷவனே ||

வைசாக சுத்த த்விதியை
உண்மையான ஸ்னானம்

ஸ்னான மாடிரய்யா ஞானதீர்த்தல்லி
நானு நீனெம்ப அஹங்காரவ பிட்டு ||ப||

தன்னொளு தானே திளிததொந்து ஸ்னான
அன்யாயகாரி களெதரொந்து ஸ்னான
அன்யாயவாடதித்ததொந்து ஸ்னான
சென்னாகி ஹரிய நெனெதரொந்து ஸ்னான ||1||

பரசதிய பயசதித்தரெ ஒந்து ஸ்னான
பர நிந்தெ மாடதித்தரெ ஒந்து ஸ்னான
பர த்ரவ்ய அபஹரிசதிரெ ஒந்து ஸ்னான
பரதத்வ திளிதுகொண்டரே ஒந்து ஸ்னான ||2||

தந்தெதாயிகள சேவெ ஒந்து ஸ்னான
முந்தின மார்க திளிதரொந்து ஸ்னான
பந்தனவனு பிடிசிதரொந்து ஸ்னான
சந்திஸி திளிதுகொண்டரே சேது ஸ்னான ||3||

அத்தெமாவன சேவே ஒந்து ஸ்னான
பர்தன மாது கேளுவுதொந்து ஸ்னான
க்ஷேத்ரபாத்ர சஹவாச ஒந்து ஸ்னான
பார்த்தசாரதி நிம்ம த்யாஅவே ஸ்னான ||4||

வேதசாஸ்திரகள ஓதிதரொந்து ஸ்னான
பேதாபேத திளிதரொந்து ஸ்னான
சாது சஜ்ஜனர சங்க ஒந்து ஸ்னான
புரந்தரவிட்டலன த்யானவே ஸ்னான ||5||

ஸ்னானம் என்பது அகம் புறம் என்று இரு வகைப்படும். தாசர் இங்கு அக-ஸ்னானத்தைப் பற்றி சொல்லி, இதுவே மிகச் சிறந்தது என்று கூறுகிறார். இதுவே உண்மையான ஸ்னானமாகி இஹ-பரங்களில் சத்கதிக்கு காரணமாகிறது. தாசர் கொடுத்திருக்கும்

பெரிய பட்டியலில் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது. எது நம்மால் முடியுமோ அதை பின்பற்றினால், நம் மனதில், வீட்டினில், சமூகத்தில் சுக-சாந்தி நிலைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதன் மூலம் நமக்கு அகத்தூய்மை ஏற்படுகிறது. தீர்த்தக்ஷேத்திரங்களில் செய்யும் ஸ்னானம் இரு (அக-புற) சுத்திக்கும் காரணமாகிறது.

வைசாக சுத்த த்ருதியை
கிடமான பக்கியே ஸ்னானம்

வாழ்க்கையில் புறத்தூய்மையைவிட அகத்தூய்மையே மிகச்சிறந்தது. புறத்தூய்மைக்கு சுத்தமான நீரில், சங்கல்பம் செய்தவாறு விதிப்படி ஸ்னானம் செய்வது என்றாகிறது. அகத்தூய்மை என்றால் சுத்தமான மனதுடன், நற்குணங்களினால் கூடிய மனத்தூய்மை. இத்தகைய தூய்மையுடன் செய்யும் நற்செயல்களே, உண்மையான ஸ்னானம் என்று தாசர் கூறுகிறார்.

தனுவ நீரொளகித்தி பலவேனு தன்ன
மனதல்லி த்ருடபக்தியில்லத மனுஜரு ||ப||

தானதர்மகளன்னு மாடுவுதே ஸ்னான
ஞானதத்வங்கள திளிவுதே ஸ்னான
ஹீன பாஷங்கள ஹரிவுதே ஸ்னான
த்யானதி மாதவன நோடுவுதே ஸ்னான ||1||

குருகள ஸ்ரீபாத தீர்த்தவே ஸ்னான
ஹிரியர தர்ஷன மாடுவுதே ஸ்னான
கரெது அதிதிகெ அன்ன இடுவுதே ஸ்னான
நரஹரி சரணவ நம்புவுதே ஸ்னான ||2||

துஷ்டர சங்கவ பிடுவுதே ஸ்னான
சிஷ்யர சஹவாச மாடுவுதே ஸ்னான
ஸ்ருஷ்டியொளகெ சிரி புரந்தரவிட்டலன
முட்டி பஜிஸி புண்ய படெவுதே ஸ்னான ||3||

இப்படி நற்காரியங்கள், நல்லவர்கள் நட்பு ஆகியவையே மனிதன் செய்யவேண்டிய ஸ்னானம் என்கிறார். இந்த நற்குணங்களைப் பெற்றபிறகு செய்யும் ஸ்னானம் என்பது வெறும் நடைமுறைக்காக செய்யப்படுவதே ஆகும். 'ஸ்னானம் குர்யாத் யதா விதி:' என்று ஸ்ரீமதாசார்யர் கூறியது இதே பொருளில்தான் என்று அறிய வேண்டும். சத்புருஷர்களின் நட்பு, அவர்களின் தரிசனம், நற்சிந்தனைகளை வளர்த்துக் கொள்வது ஆகியவையே சுத்தமான ஸ்னானம் என்கிறார். கோபாலதாசர் 'தியானமாடிதவ ஸ்னான மாடிதவ' என்றதும் இதையே. இங்கு தாசர் உண்மையான ஸ்னானம் இவைகளே என்று கூறி, சாதகர்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்.

வைசாக சுத்த சதுர்த்தி

அதிதி பூஜை

மனிதன் பிறந்து சிறிது அறிவு பெற்றபிறகு, இறுதிவரை கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது பல இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று அதிதிகளை வரவேற்பது, உபசரிப்பது. 'அதிதி தேவோ பவ' என்று வேதத்தில் சொன்னால், தாசர் 'பந்த அதிதிகள பூஜிசுவதெ ஹப்ப' என்றார். இதை ஸ்ரீவிஜயதாசரின் வாக்கினில் கேட்போம்.

பந்த அதிதியன்னு தன்னெய பாகில
முந்தெ காணுத்தலிவெ எந்து எதிருகொண்டு
வந்திஸி கரமுகிது த்வந்த்வ பாதக்கெரகி
தந்தெ அவல்லிந்த தயமாடி பந்திரி எந்து
ஒந்தொந்து மாதனு ஆனந்ததிந்தலி பேளி
தந்து பீடவ சந்ததிந்தலி நடுலி
மந்திரதொளகெ வசுந்தர விபுதன்னு
மந்தஹாசதல்லி நயதிந்த குள்ளிரிஸி, ஜல
திந்த சரண தொளிதானந்த பரிதனாகி
சந்தேஹ பிட்டு சொபகினிந்த சிரத மேலே
பிந்து மாதுர ஜல பந்து பளக கூடி
குந்ததெ தரிஸீ தா மந்திரதல்லி செல்லி
ஒந்தொந்து பரியல்லி பொந்தி சுகதல்லிரு
மந்தரதர நம்ம விஜயவிட்டல ஹரியெ
எந்தெந்திகு பிடதெ வந்திஸு மனதல்லி || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

'பெல்லவாகிரபேகு பந்து ஜனரொளகெ' என்றார் ஸ்ரீபுரந்தரதாசர். சஜ்ஜனர்களுக்கு நாம் என்றும் பாரமாக இருக்கக்கூடாது. காரணம் 'வைஷ்ணவா: மம பாந்தவா:' என்றதால், அதிதிகளில் ஸ்ரீஹரியின் விசேஷ சன்னிதானம் இருக்கிறது. இவரை உபசரிப்பதால் ஸ்ரீஹரி மகிழ்கிறான். ஆகையால் அவர்களை சிறப்பாக உபசரிக்கவேண்டும். இதனை எப்படி செய்யவேண்டும் என்பதை தாசர் விரிவாக விளக்குகிறார்.

முதலில் வணங்கி, மரியாதையுடன் வரவேற்று, நல்ல வார்த்தை களை பேசவேண்டும். எந்தவொரு காரணத்தினாலும் அவர் மனம் புண்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். புன்னகையுடன் அவரது நலன்களை விசாரித்து அவரை மகிழ்விக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் அவருள் இருக்கும் ஸ்ரீஹரிக்கு நாம் செய்யும் சேவை என்ற நற்சிந்தனையுடன் செய்யவேண்டும்.

வைசாக சுத்த பஞ்சமி

குருவின் கருணை மகிமை

'குருவின குலாமனாகுவ தனக தொரெயதண்ண முகுதி' என்பது ஸ்ரீபுரந்தரதாசரின் வாக்கு. நமக்கு உண்மையான அறிவைக் கொடுப்பவர் குரு. குருவின் அருள் கண்டிப்பாகத் தேவை என்று தாசர் ஒரு சுளாதியில் இவ்வாறு சொல்கிறார்.

குருமுகவில்லதலெ தொரெயது ஞானமார்க்க -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்
அனுபவத மாதனு பேளுவேனு கேளி
மனசின கௌடில்யவனு பிட்டாதரதிந்த
குணவந்த குரு தயவனு படெயதெ கெட்ட
மனுஜ ஜன்மதக்கிந்த கத்தியாதரு லேசு
குணபூர்ண குருபாதராயண விட்டலா ஆ
தனக நோடா ஆ கடெ சுளிதாடா || - ஸ்ரீபாதராயண விட்டலர்

இதே சுளாதியில் தாசர் மேலும் சொல்வது:
குருகள கருணவே தாரித்ர்ய பஞ்சன
குருகள கருணவே மஹாதைஸ்வர்ய காரண
குருகள கருணவெ சகல ரோக ஹரண

குருகள கருணவெ சகல துக்க நாஷன
குருகள கருணவெ சகல சுக சாதன ||

என்றால் குருவின் அருளினால் மட்டுமே அனைத்தும் கிடைப்பதற்கு சாத்தியம். 'முகுந்த பக்த்யை குருபக்தி ஜாயை' குருபக்தியினாலேயே ஹரிபக்தி கிடைக்கும்.

ஸ்ரீவாதிராஜரின் வாக்கு இது.
குருஹிரியனனுசரிஸி ஹரிய மனதொளகிரிஸி
பரகதிய பேக சாதிசிரோ ||

'குருபிரசாதோ பலவான் ந தஸ்மாத் பலவத்தரம்' என்று சாஸ்திரங்கள் குருவின் மகிமையை சொல்கிறது. குருவின் அருளினாலேயே அனைத்தையும் அடைய முடியும் என்பதற்கு இதிகாசங்களில் பல உதாரணங்கள் உள்ளன. அனைத்தும் அறிந்த சர்வக்ஞனான ஸ்ரீஹரி, தர்மத்தை பின்பற்றுவதற்காக, சந்தீபினி ஆசார்யரிடம் சென்று குருசேவை செய்தான்.

வைசாக சுத்த சஷ்டி
இதுவே வைராக்கியம்

வைராக்கியத்தைப் பற்றி ஸ்ரீகோபாலதாசர் பாடியவை மிகவும் பொருள் பொதிந்ததாக இருக்கிறது. உண்மையில் வைராக்கியம் என்றால் என்ன என்பதை விளக்குகிறார்.
ஸ்வயோக்யதெ யொளகெ ஆயதவாதத்து
நோயதெ உணுவுதெ ந்யாயத வைராக்ய
ஸ்னேஹதி ஹரிகொட்ட கர்த்ருத்வவு எனகெ
நீ இல்லதெ என்னிந்தாகதந்திப்புதெ நியாயத வைராக்ய
ஆயாசபடதெ பரர ஸ்ரேயஸ் நோடி
ஸ்ரீயரஸ நித்யனெம்புதெ வைராக்ய
மாயாரஹித தேவ கோபால விட்டலன்ன
ப்ரியதி நெச்சி அன்யக்கெரகதிப்புதெ வைராக்ய ||

ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்தில் 'தேன த்யக்தேன புஞ்சீதா மா க்ருத: கஸ்ய ஸ்வித்தனம்' ஸ்ரீஹரியினால் கொடுக்கப்பட்டதை வைத்து திருப்தியுடன் இரு - என்று பொருள்.

ஸ்ரீஜகன்னாததாசர் இதையே:
ஸ்வோச்சித கர்மகளாசரிசுத பலு
நீசரல்லிகே போகி யாசிசதே || என்றார்.

தன பரித்யாகவனு மாடிதடாயிது
தனவ பிட்டிரதெ தனகளு அனுதின
தனு மதனபிமானவனு பிட்டடாயிதெ
தனுமன தபிமானவனு பிட்டு குன்னி தா
மனெ மனெ சரிசதெ அனுகாலவு
கன மஹிம செல்வ கோபாலவிட்டலன
நெனெது சகல சுக உணுவுதே வைராக்ய || -- ஸ்ரீகோபாலதாசர்

அரியத வைராக்ய ஹரஹிகொம்புதக்கிந்த |
அரிது மொரெ ஹோகிரோ கோபாலவிட்டலன ஜதெ ||
-- ஸ்ரீகோபாலதாசர்

வைசாக சுத்த சப்தமி
மேம்படுவகற்கான வழி

தர்ம மரெயதிரு நிர்மத்ஸரதல்லிரு
கர்மர கொடதிரு துர்மதியாகதிரு
தர்மததிரதிரு தர்மாயா பயஸதிரு
நிர்மள தொரியதிரு மார்மலது நுடியதிரு
தர்மவ பேளதிரு வர்மவ பிடதிரு
சர்ம தேஹக்கெ ஒந்து மார்க்கவ திளியோது
கர்மதாரிய பிடு தர்மனு மெச்சுவனு
பெர்மி எம்போது தாடி துர்மார்க்கவ பிடியதிரு
நிர்மளவாகித்த அர்மிபுரவ சேரு
கூர்மாவதார நம்ம விஜயவிடலன
சத்கர்மவ நெனெது அதர்மவ களியோ || --ஸ்ரீவிஜயதாசர்

அனைவருக்கும் தெரிந்தாற்போல, ஹரிதாசர்கள் வெறும் தங்களின் சாதனைகளை முடித்து, சத்கதியை அடைய வந்தவர்கள் அல்லர். தம்முடன் சஜ்ஜனர்களையும் கொண்டு போவதற்கு வந்தவர்கள். இந்த விஷயம், தாசர் மேலே சொன்னதிலிருந்து தெரியவருகிறது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நொடியிலும் சத்சித்தாந்த்தைப் பின்பற்றி தமது அனுபவங்களை அனைவரின் முன் வைத்தனர். எதை பின்பற்ற வேண்டும், எதை பின்பற்றக்கூடாது என்னும் நல்லறிவை மக்களுக்கு ஊட்டினர். தாசரின் வாக்கிற்கு ஈடாக இவரது சிஷ்யரான கோபாலதாசர் இன்னும் விவரமாக விஷயத்தை விளக்குகிறார்.

குரு முக்யவிரபேகு ஹரிதெய்வவென்ன பேகு
பர உபகாரவிரபேகு ப்ரதிக்ஷண
பரம தன்னவரு சமரெந்து திளியபேகு
ஹிரிது ஹிக்கதெ தானஸ்வதந்த்ர நெனபேகு
பரமாணு ஸ்தளதல்லி ஹரிவியாப்தனெனபேகு
ஈ பரியலி திளிதரெ அவனெ முக்தியோக்ய
சிரியரமண நம்ம கோபாலவிட்டலன
கருணக்கெ பாத்ரனாதவனெ இதனரிவ ||

இந்த குருசிஷ்யரின் பாசம், சஜ்ஜனர்கள் மேல் இவர்கள் வைத்திருக்கும் கருணை அனைவரும் அறிந்ததே. அனைவருக்கும் புரியக்கூடிய வாக்கியங்களால் இவர்கள் நம் கண்களைத் திறந்திருக்கின்றனர். அனைவரும் மேம்படுவதற்கான உண்மையான வழியினைக் காட்டியிருக்கின்றனர். அவர்கள் சொன்னதை நாம் பின்பற்றுவோம். அதற்கு குருவின் தயை இருக்கட்டும்.

வைசாக சுத்த அஷ்டமி
ஸ்ரீமொகலகல் சேஷதாசரின் புண்யதினம்

இரண்டாம் கட்டத்தின் தலைவரான ஸ்ரீவிஜயதாசரினால் வளர்ந்த ஹரிதாச பரம்பரை, இன்றும் அனைத்து திசைகளிலும் கொடிகட்டிப் பறந்து வருகிறது. ஸ்ரீவிஜயதாசரின் முக்கிய சிஷ்யர்களில் ஒருவர் மொதலகல் சேஷதாசர். இந்த சேஷப்பா, ஸ்ரீவிஜயதாசரிடமிருந்து கனவில் அங்கிதத்தைப் பெற்று

சேஷதாசர் என்று பெயர் பெற்றார். கணக்காளரான தந்தையின் வேலையையே செய்து வந்த இவர், ஸ்ரீபிராணதேவர், ஸ்ரீருத்ரர் ஆகியோர்களைக் குறித்து கடும்தவம் புரிந்து, சித்தி பெற்றார்.

'குரு விஜயவிட்டலா' என்ற அங்கிதத்தில் பற்பல கிருதிகளை இயற்றி, தம் கிருஹஸ்த ஜீவனத்தை நடத்தி வந்தார். நித்ய அன்னதானம், அதிதிகளின் ஆராதனை, தீர்த்தக்ஷேத்திர யாத்திரை ஆகியவையே இவரது வாழ்க்கையின் முக்கிய வேலைகளாயிற்று. இவரது கிருதிகளில் - சுளாதிகள், ஹரிகதாம்ருதசார மங்களாசரண சந்திக்கு உரை, சக்ராப்ஜ மண்டலத்தின் விவரணை, ஐந்து சூத்திரங்கள், கீதா சூத்திரம், ஞானயக்ஞ சுளாதி ஆகியவை உள்ளன. இவரைப் பற்றி, ஹரபனஹள்ளி பீமவ்வா சொன்னது:

குஷ்டரோக வியாதிஜ்வர சதுர்த்தி பயபீதிகளனெல்ல
பிட்டோடிஸி தீர்த்த அங்காரதல்லி சமஸ்தர மஹிமெ நோடி
ஸ்மரிஸி பதுகிரோ சர்வானந்த குருகள ||
என்று தாசரின் மகிமையை பாடியிருக்கிறார்.

தாசர் தமது வாழ்க்கை முழுவதும், சஜ்ஜனர்களுக்கு உதவி, உபதேசம், அன்ன சத்திரம், கிருதிகளை இயற்றுவது என்றே கழித்தார். அவரின் சமகாலத்திய அனைத்து பீடாதிபதிகளின், குறிப்பாக உத்தராதி மடாதீசரின் கௌரவத்திற்குப் பாத்திரராகி அன்றைய கத்வால் அரசராலும் கௌரவிக்கப்பட்டிருந்தார்.
இரு மனைவிகளைக் கொண்டிருந்த சேஷதாசருக்கு இரு மகன்கள். இருவரும் இவரிடமிருந்தே அங்கிதம் பெற்று தாசராக இருந்தனர். பீமதாச மற்றும் கோவிந்ததாச என்று அந்த பரம்பரை வளர்ந்தது. தாசர், சிப்பகிரியில் குருவிற்கு சேவை செய்து வந்தார். பலருக்கு வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார். ஆண்டு 1817ல் பிறந்த இவர், 1885 வைசாக சுத்த அஷ்டமியன்று வைகுண்டவாசியானார். ஆதாரபூர்வமான இவரது கிருதிகள் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. அனைத்து சஜ்ஜனர்களுக்கும் அவரது அருள் கிடைக்கட்டும் என்று வேண்டுவோமாக.

வைசாக சுத்த நவமி

எச்சரிக்கை கேவை

வாழ்க்கையின் ரகசியங்களைப் பற்றி தாசர் தெரிவிக்கும்போது, நாம் எப்படியிருந்து வாழவேண்டும் என்னும் செய்தியை சொல்கிறார். மனிதன், வாழ்க்கையில் சிலவற்றை பின்பற்ற வேண்டும்; சிலவற்றை விடவேண்டும். ஆனால் இவற்றின் வித்தியாசம் தெரியாமல் அலைகிறான். ஆகையாலேயே, தாசர் சில விஷயங்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள் என்று ஒரு பட்டியலைக் கொடுக்கிறார். அதை தற்போது பார்ப்போம்.

சத்யவந்தர சங்கவிரலு தீர்த்தவியாதக்கெ
நித்ய ஞானியாத மேலே சிந்தெ யாதகெ ||ப||

தானு உண்ணதெ பரரிக்கத தனவித்யாதகெ
மானஹீனனாகி பாள்வ மனுஜவியாதகெ
ஞானவில்லதெ நூறுகால பதுகல்யாதகெ
மானனிய தொரெது மேலே போகவியாதகெ ||1||

மாது கேளதெ மரெதுனடெவ மக்களாதக்கெ
ப்ரேதியில்லதெ எடெயலிக்கித அன்னவியாதகெ
நீதியரிது நடெயதிருவ பண்டன்யாதகெ
சோது ஹெண்ணிகெ ஹெதரி நடெவ புருஷன்யாதகெ ||2||

சன்னெயரிது நடெயதிருவ சதியு யாதகெ
மன்னணிந்த நடெசதிருவ தொரெயு யாதகெ
முன்ன கொட்டு படெயரின்ன பயஸல்யாதகெ
சென்ன அதிகேஷவ அல்லத தெய்வவியாதகெ ||3||

வாழ்க்கையில் மனிதன் எப்படி இருக்கவேண்டும், மனிதனின் நித்ய நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றின் பட்டியலை கனகதாசர் இங்கு கொடுத்திருக்கிறார். மனிதன் எப்படி இருந்து, எப்படிப்பட்டவர்களின் நட்பினை பெறவேண்டும் என்பதை சரியாக உபதேசிக்கிறார். இங்கு சொல்லியிருக்கும் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் மிகவும் பொருள்

பொதிந்தவையாக இருக்கின்றன. இவற்றைப் பின்பற்றினால் நமக்குள் அவை நல்ல மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மற்ற விலங்குகளைப் போல மனிதன் வாழ்ந்து சாகக்கூடாது. ஸ்ரீஹரி கொடுத்த இந்த உடலை, சாதனைகளைச் செய்து, அனைவருக்கும் உதவிகளை செய்து வாழவேண்டும் என்னும் செய்தியை கொடுக்கிறார் தாசர். இறுதியில், ஆதிகேசவனே அனைவருக்குமான தெய்வம் என்று கூறி முடிக்கிறார்.

வைசாக சுத்த தசமி

வெளிப்பா தீக்ஷை

வாழ்க்கையில் எதையும் சாதிப்பதற்கு மனிதன், விதிப்படி விரதங்களை செய்யவேண்டும். இதையே தீக்ஷை என்றனர். அக மற்றும் புற தீக்ஷைகளுக்கான முறைகளை ஞானிகளிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டு, பின்பற்றி, சித்தி பெறவேண்டும். தீக்ஷைகளின் விவரத்தை ஜகன்னாததாசர் இவ்வாறு சொல்கிறார்.

எரடு தீக்ஷெகளிஹவு பாஹ்யான்
தரவெனிப நாமதலி புதரிம்
தரிது தீக்ஷிதனாகு தீர்க்கத்வேஷகள பிட்டு |
ஹரியெ சர்வோத்தம க்ஷராக்ஷர
புருஷ பூஜித பாத ஜன்மா
த்யரவிதூர சுகாத்ம சர்வகனெந்து ஸ்மரிசுதிரு || (17-18)

'தீக்ஷா ஹி த்விவிதா ப்ரோக்தா பாஹ்யாப்யந்தர பேதத:' தேகத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட, வெளியே தெரியும்படியான சம்ஸ்காரங்கள் புற தீக்ஷை என்றால், மானசிகமான பக்தி, வைராக்யம், ஞானம் ஆகியவை அக தீக்ஷை என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அயம் சர்வேஷ்டதாதா மே சர்வாரிஷனிவாகர: |
சர்வோத்க்ருஷ்டோ யமேவைகஸ்த தீயோஹம் ஸ மே பதி: |
இதி ஞானம் நிஸ்சிதம் யத் ஸா தீக்ஷாப்யந்தரா மதா ||

எப்போதும், ஸ்ரீஹரியே சர்வோத்தமன், படைத்தல் முதலான அஷ்டகர்த்ருத்வ, அனைத்தையும் காப்பாற்றுபவனாக, சர்வஸ்வாமியாக இருக்கிறான். அனைத்துமான ஸ்ரீஹரி ஞானானந்தமயன் என்று, அனைத்து இடங்களிலும் வியாப்தனாக இருக்கிறான். அனைத்து ஜீவர்களும் அவனின் சேவகர்களே ஆவர். உண்மையான தூய்மையான பக்திக்கு மட்டுமே தரிசனம் அளித்து, நித்யசுகமான சத்கதியைக் கொடுப்பவனாகிறான். பகவத் த்வேஷிகளை அவரவர்களின் தகுதிக்கேற்ற இடங்களில் வைக்கிறான். வேதங்களினால் போற்றப்படும் புருஷோத்தமன் ஆகிறான். ஜீவர்களின் ஸ்வரூபத்திற்கேற்ப அவரவர்களின் கதியை தீர்மானிக்கிறான். இப்படி அறிந்து தெளிவடைவதே மானச தீக்ஷை எனப்படுகிறது. வெளிப்புற தீக்ஷையைப் பற்றி தாசர் சொல்லும்போது வைஷ்ணவனின் வெளிப்புற தீக்ஷையின் பலன்களைப் பற்றி சொல்கிறார்.

மந்தனாதரு சரியே கோபீ
சந்தன ஸ்ரீமுத்ரேகள நல
விந்த தரிசுத ஸ்ரீதுளசி பத்மாக்ஷ சரகளனு |
கந்தரத மத்யதலி தரிஸி மு
குந்த ஸ்ரீபூரமண த்ரிஜக
ந்வந்த்ய சர்வஸ்வாமி மம குலதெய்வவெனெ பொரெவ || (17-20)

வைசாக சுத்த ஏகாதசி
பிறவி வீணாக வேண்டாம்

காலன தூதரு கால்பிடிதெளவாக
தாளு தாளெந்தரெ தாளுவரே |
தாளி பாரத முன்ன தர்மத களிஸிரோ |
காள சம்சார சுளிகெ சிக்கலு பேடி || --ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

பிறந்து வந்த ஜீவி இறப்பது நிச்சயம். இதில் சந்தேகமே இல்லை. பற்பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியத்தால் இந்த மனிதப்பிறவி வந்திருக்கிறது. அதிலும் இந்த பிராமண தேகம் வந்திருக்கிறது. நாம் மேம்படவேண்டுமெனில், இந்த மானிட உடலினால் மட்டுமே சாத்தியம். அதாவது இது சாதனை சரீரம். சாஸ்திரங்களில்

'தத்ராபி ஜன்ம ஷதகோடிஷு மானவத்வம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'மானவ ஜென்ம தொட்டது, இத ஹானு மாடலு பேடி ஹுச்சப்பகளிரா' என்று தாசர் சொன்னதும் இதற்காகவே. இந்த சாதனை சரீரத்தை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்வதற்கு 'க்ருஹீத இவ கேசேஷு ம்ருத்யுனா தர்மமாசரேத்' என்றதுபோல திடமனதுடன் தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும். இதைப் பற்றி ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் சொல்வது:

வியர்த்தவல்லவே ஜன்ம வியர்த்தவல்லவே ||ப||

அர்தியிந்த ஹரிய நாம நித்யஸ்மரிசிதவனு ஜன்ம ||அப||

ஹரிய சேவெ மாடதவன ஹரிய குணகளெணிசிதவன
ஹரிய கொண்டாடதவன ஹரிய திளியதவன ஜன்ம ||1||
தாசரொடனெ ஆடதவன தாசரொடனெ பாடதவன
தாசர கொண்டாடதவன ஹரிதாசனாகதவன ஜன்ம ||2||
ஒந்து ஷங்க உதக தந்து சந்ததிந்த ஹரிகெ அர்ப்பிஸி
தந்தெ புரந்தரவிட்டலன ஹொாந்தி நெனெயதவன ஜன்ம ||3||

பிறந்து வந்தவனின் இலக்கு, ஸ்ரீஹரியின் பிரசாதத்தைப் பெறுவதில் இருக்கவேண்டும். இது இந்த மனிதப்பிறவியில் மட்டுமே சாத்தியம். அதற்கே 'துர்லபோ மானுஷோதேஹ:' என்றனர். இந்த சாதனைக்குத் தேவை - சத்சங்கம், ஸ்ரீஹரியின் கதைகளைக் கேட்டல், காமாதிகளை அடக்குதல், ஸ்ரீஹரியின் மகிமைகளை அறிதல், நவவிதபக்தி, பாகவத தர்மாசரணை ஆகியவை. இவற்றை அடையாத பிறவி வீண்தானே? 'பரோபகார புண்யாய, பாபாய பரபீடனம்' என்று ஸ்ரீவியாசர் சொன்னதைப் போல, தன் கடமைகளை சரிவரச் செய்து, வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்வதே வாழ்க்கையின் இலக்காக இருக்கவேண்டும். விலைமதிப்பற்ற இந்த பிறவி, வீண் ஆகக்கூடாது. அதை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்வதில் நம் முயற்சி இருக்கட்டும்.

வைசாக சுத்த த்வாதசி
தூக்கம் விழிப்ப இருக்கட்டும் -

மனிதனின் வாழ்க்கையில் தூக்கம் என்பது கட்டாயம் தேவை. ஆனால் தூக்கத்தைப் பற்றிய சரியான அறிவு நமக்கில்லை. உணவுகளில் சாத்விக உணவுகள் இருப்பதைப் போல, தூக்கத்திலும் இருக்கிறது என்கின்றனர் தாசர்கள். நம் சாதனைக்கு தடை போடும் தூக்கம் - தாமஸ ஆகும்.

நித்ரெ பந்திதகோ அனிருத்தன சேவெகெ விக்னவ மாடுத்த ||ப||

அஸ்தமானதிந்த உதயவாகோதனக
ஸ்வஸ்ததி படகெ பஞ்சியனாடுத்த
விஸ்தாரதி வேஷனொடெ நித்ரெயில்ல
புஸ்தக ஹிடியலு மஸ்தக மணிசுத ||1||

ஹரிகதா ஸ்ரவண மாடபேகெனுதலி
பரம பகுதியிந்த குள்ளிரலு
கிரிகண்ண நோடதி கொரள மணிஸி மெய்ய
ஸ்மரணெ தப்பிசுத குருகுரு குட்டுத்த ||2||

இலிகளிகெ பெக்கு சாதிப பரியந்தெ
ஹலவு பரியலி ஈ நித்ரெயு
சலதிந்த மனுஜர நெலெகெடிசுதலிதெ
ஒலிது ஸ்ரீகிருஷ்ணன ஜாகர மாள்பல்லி ||3|| -- ஸ்ரீவியாசராஜர்

அனைத்து வேலைகளையும் தூக்கம் கெடுக்கிறது. இப்படி சொல்பவரே அதிகம். அரட்டை அடிக்கும்போது வராத தூக்கம், புத்தகத்தை கையில் எடுத்தால் உடன் வருகிறது. புண்ணிய கதைகளைக் கேட்டால் வருகிறது. கெட்ட செயல்களை செய்யும்போது வராத தூக்கம், பூஜைக்கு அமர்ந்தால் வருகிறது. மற்றவர்களுடன் பேசினால் வராத தூக்கம், பாடம் படிக்க அமர்ந்தால் உடனே வருகிறது. என்னப்பா செய்வது என்று

நினைப்பதற்குள் தூங்கியே விடுகிறோம். இவை அசதியால் வந்த தூக்கமல்ல. சோம்பேறித்தனத்தால் வரும் தாமஸ தூக்கம்.

சாஸ்திரத்திற்கு எதிரானது என்று தெரிந்தாலும், பகல் தூக்கத்தை நாம் விடுவதில்லை. 'உண்டமேலே சயன' என்னும் தாசரின் வாக்கினை உண்மையாக்குவதே நம் வேலை. அனிருத்தனின் சேவைக்கு தடையாக இருக்கும் இந்த தூக்கம், நம் சாதனைக்கான இடர் என்றார். ஸ்ரீஹரி நம்மை படைப்புக்குக் கொண்டு வந்ததே, விழிப்புடன் இருந்து இறப்பதற்கு முன் சாதனைகளை செய்வோம் என்பதற்காகவே. இதனை இந்த தூக்கத்தினால் நாம் மறந்துவிட்டோம்.

இந்த தூக்கத்திற்கு வசமாகாமல் இருங்கள் என்று ராஜர் சொல்கிறார். ராஜரின் இந்த வாக்கினை கேட்கும்போதாவது தூங்காமல் இருந்தால் நல்லது. இந்த பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே வேண்டுவோம்.

வைசாக சுத்த த்ரயோதசி
விட்டு வாருங்கள்கொட்டு பஜியங்கள் .

பிட்டு பன்னிரோ சம்சாரத ஹம்பல ||ப||
ஸ்ருஷ்டி பதிய சேரி நீவு சுகிசபன்னிரோ ||அப||

ஹெண்டரு மக்களு எம்போ ஹம்பல பேடிரோ
கொண்டவரல்ல கொடுவரல்ல முந்தின கதிய ||1||
எஷ்டு மாடி களிஸி தந்தரு சாலதெம்பரோ
நஷ்டமாடி இவன பதுகு எல்ல திம்பரு ||2||

நடு பீதியலி இவன எளெது செளெவரோ
கடெகண்ணு குடிஹுப்பு நோடதிந்தலி ||3||
உண்டு உட்டு குண்டினந்தெ மனெயலிருவரோ
சண்ட யமன தூதரு பந்து எளெது ஒய்வரோ ||4||

முட்டி பஜிஸிரோ ஹயவதனங்க்ரிய

நெட்டனெ முக்திமார்க்க தோருகொடுவனோ ||5|| --ஸ்ரீவாதிராஜர்

ராமாயணத்தில், ஸ்ரீராமன், பரந்தாமத்திற்கு திரும்பும் முன்னர், முக்தி யோக்யர்களை 'சமாயாத சமாயாத' என்று அழைத்தார். அதைப்போலவே இங்கு ஸ்ரீவாதிராஜர் 'பன்னிரோ பன்னிரோ' என்று அழைக்கிறார். தற்காலிகமான, பிறப்பு இறப்புகளைக் கொண்ட, சுக துக்கங்களின் கலவையான இந்த சம்சார சாகரத்திலிருந்து தப்பி, நித்ய சுகமான சத்கதிக்கு வாருங்கள் என்று அழைத்தது அனைவருக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது.

இந்த வாழ்க்கையின் நிலையைப் பற்றி, வரும் நோய் நொடிகளைப் பற்றி, ராஜர் மிகவும் அழகாக விளக்குகிறார். இது அனைவரும் அறிந்திருந்தாலும், வாழ்க்கையில் மூழ்கியிருப்பதால் சரிவர புரியாமல் இருக்கிறது. ஸ்ரீபுரந்தரதாசரும் சம்சாரத்தைப் பற்றி - 'சுள்ளு சம்சார சுளிகெ சிலுகபேடி' - என்று எச்சரிக்கிறார்.
இந்த சம்சார சுழற்சியிலிருந்து வெளிவர ராஜர் ஒரு வழியைச் சொல்கிறார். 'முட்டி பஜிஸிரோ ஹயவதனனங்க்ரிய'. ஏனெனில், அவனே அனிருத்தனாக, முக்திக்கான வழியைக் காட்டுபவனாக இருக்கிறான். விஜயதாசரும் அவரது கிருதியில் 'சம்சாரம்புதிகெ நின்ன நாமவே நாவெ' என்று பாடுகிறார்.

வாழ்க்கை முழுவதும் என்ன செய்தாலும், எவ்வளவு பரிசுகளை மரியாதைகளைப் பெற்றாலும், அவை எதுவும் நம் பின்னால் வராது. யமன் நம்மை இழுக்காமல் விடமாட்டான். 'மெல்லனெ மாதவன மனவ மெச்சிசபேகு' என்றதுபோல அவனது தரிசனத்திற்காக நாம் பாடுபடவேண்டியது நம் கடமை.

வைசாக சுத்த சதுர்தசி

ஸ்ரீநாசிம்ம ஜயந்தி

நரசிம்ஹோऽகிலாக்ஞான மதத்வாந்த திவாகர: |
ஜயத்யமித சத்ஞான சுகசக்தி பயோனிதி: ||

பிரம்மாண்டத்தின் அனைத்து ஜீவர்களின் பிம்பமூர்த்தி ஸ்ரீலக்ஷ்மி நரசிம்மன். இன்று ஸ்வாதி நட்சத்திரத்தில் பிரதோஷ காலத்தில் தூணிலிருந்து வெளிப்பட்டான். பிரம்மாதிகளுக்காக, தனது ஏகாந்த பக்தனான பிரகலாதனுக்காக தனது அற்புத ரூபத்தைக் காட்டினான். இதையே பாகவதம்:

சத்யம் விதாதும் நிஜப்ருத்ய பாஷிதம்
வியாப்திஞ்ச பூதேஷ்வகிலேஷு சாத்மன: |
அத்ருஷ்யதாத் அத்யத்புத ரூபமுத்வஹன் ஸ்தம்பே
சபாயாம் ந ம்ருகம் ந மானுஷம் || என்கிறது.

ஸ்ரீமதாசார்யரிடமிருந்து துவங்கி, பரம்பரை முழுவதுமே ஸ்ரீநரசிம்மனை பற்பல வகைகளில் ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கின்றது. ஹரிதாச சாகித்யம் முழுவதும் தசாவதார பத்யங்களிலும், தனித்தனியாகவும் பாடியிருப்பதை பார்க்கிறோம். ஜகன்னாததாசரின் ஹரிகதாம்ருதசாரத்தின் மங்கள பத்யம் இவ்வாறு இருக்கிறது.
ஸ்ரீரமணி கரகமலபூஜித
சாருசரண சரோஜ பிரம்ம ச
மீர வாணி பணீந்த்ர வீந்த்ர பவேந்த்ர முக வினுத |
நீரஜபவாண்டோதயஸ்திதி
காரணனே கைவல்ய தாயக
நாரசிம்மனே நமிபெ கருணிபுதெமகெ மங்களவ || (1-1)

இந்த நரசிம்ம ரூபத்தை பூஜிப்பது அனைவருக்கும் கட்டாயமாக இருக்கிறது. ஜீவரின் சாதனைக்கேற்ப, எவ்வித தடைகளுக்குமான தீர்வாக, நரசிம்மனின் அருள் தேவை. 'ந்ருசிம்ஹாதிக மன்யஸ்ச துரிதாதி நிவ்ருத்தயோ' என்று ஆசார்யர் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர், தமது நீண்ட கிருதியான நரசிம்ம தண்டகத்தில், நரசிம்மர் தோன்றியதை:

தத்ப்ருத்யவாக் சத்யவம் மாடபே
காகி சர்வத்ர தான் தன்ன வியாப்தத்வம்
பத்யவாகிப்பவோல் அத்புதாகார பொ

த்தம் ஜகத்பர்த தானொந்தே சிம்ஹாக்ருதே
யாகதே மர்த்யமூர்த்யல்லதெ தத்ஸபா
ஸ்தம்பதல் டிம்ப சம்பாவனக்காகி சம்பூதநாதம்...

ஸ்ரீபுரந்தரதாசர், ஸ்ரீவிஜயதாசர் ஆகியோர் நரசிம்ம க்ஷேத்திரங்களை தரிசனம் செய்து, அங்கே இருக்கும் க்ஷேத்திர மூர்த்தியின் கிருதியினை இயற்றிப் பாடியிருப்பதை பார்க்கிறோம். நரசிம்மரின் அவதார சிந்தனை என்றால் அது ஸ்ரீமதாசார்யரின் தத்வாதத்தின் சாரமே ஆகும்.

வைசாக பௌர்ணமி
பாகாாயணனே போற்றி

ஸ்ரீமன் நாராயணனின் சாக்ஷாத் அவதாரரூபம் ஸ்ரீவேதவியாசர். ஜகத்குரு. 28வது த்வாபரத்தில் அவதரித்து, வேதங்களை ருக் முதலான கிரமத்தில் பிரித்து, சுலபமாக்கினார். அவற்றை புரிந்துகொள்ள 564 பிரம்மசூத்ரங்களை இயற்றினார். மகாபாரதம் என்னும் பெரும் சத்வ இதிகாசத்தை இயற்றி, அதில் இவரும் ஒரு பாத்திரமாக வந்தார். 18 புராணங்களை, உபபுராணங்களை இயற்றி, பகவந்தனின் மற்றும் பகவத்பக்தர்களின் மகிமைகளை விளக்கும் பாகவதத்தை இயற்றினார். அன்றைய ரிஷி முனிவர்களுக்கு குரு என்று இருந்து, இன்றும் ஸ்ரீமத்வாசார்யரிடமிருந்து சேவைகளைப் பெற்று, பதரியில் நிலைத்திருக்கிறார். இவரைப் பற்றி ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்:

வேதபீட விரிஞ்சி பவ ச
க்ராதிசுர விக்ஞானதாயக
மோத சின்மயகாத்ர லோகபவித்ர சுசரித்ர |
ச்சேத பேத விஷாத குடிலா
ந்தாதி மத்ய விதூர ஆதா
நாதி காரண பாதராயண பாஹி சத்ராணா || (1-7)

ஸ்ரீவேதவியாசரின் மகிமைகளை, சிறப்புகளை மிகவும் அழகாக, அற்புதமாக ஒரே ஸ்லோகத்தில் எழுதினார் தாசர். இப்படி

ஸ்ரீவேதவியாசரைப் பற்றி ஹரிதாச சாகித்யத்தில் பற்பல கிருதிகள் உள்ளன. அனைவரும் பாடி புகழ்ந்திருக்கின்றனர்.

மத்வாந்தர்கத வேதவியாஸ | காயோ |
சுத்த மூருதியே சர்வேஷா || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்

ஸ்மரிஸிதவர மனோபீஷ்ட வாசிஷ்டகிருஷ்ண
நிருத என்னய அரிஷ்ட
பரிஹரிசுவுது கஷ்டகளனு உத்கிருஷ்ட மெர்வ உன்னதவிசிஷ்ட
சுர நர உரக கின்னர கந்தர்வர
கரகமலகளிந்த வரபூஜெகொம்ப
சிரியரசனெ நம்ம விஜயவிட்டல பரா
சரசுத பலு விஸ்தர ஞானாம்புதே || - ஸ்ரீவிஜயதாசர்

ஸ்ரீஜகன்னாததாசர் - 'மத்வாந்தர்கத வேதவியாச - மம ஹ்ருத்வதனருஹ சன்னிவாச' என்றார். இவர், வினாயகரை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்போது - 'வேதவியாச கருணாபாத்ர' என்றே அழைக்கிறார்.

வைசாக பகுள பிரதமை
கருணாமயியான ஸ்ரீஹரி

ஏனு கருணானிதியோ ஹரி ம
த்தேனு பக்தாதீனனோ இ
ந்னேனு ஈதன லீலே இச்சா மாத்ரதி ஜகவ |
தானெ ஸ்ருஜிசுவ பாலிசுவ நி
ர்வாண மொதலாதகில லோக
ஸ்தானதலி மத்தவரனிட்டானந்த படிசுவனு || --
ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்

ஸ்ரீமதாசார்யர் ஸ்ரீஹரியை 'கருணாபூர்ண வரப்ரத சரிதம்' என்றார். ஸ்ரீஹரி கருணாமயி. பிரம்மாதிகளாலும் ஊகிக்கமுடியாதது அவனது காருண்யம். பிரம்மாண்டத்தின் படைத்தல் முதலான அஷ்ட கர்த்ருத்வங்களை, தனது லீலைகளாக செய்துவருபவன். ஸ்ரீஹரி பக்தவத்ஸலன். அதற்கே ஆசார்யர் 'ஸ்ருஷ்டி சம்ஹார

லீலாவிலாசாததம்' என்றார். பிறக்க வைத்து, சாதனைகளை செய்யவைத்து, வைகுண்டத்திலும் நம்மை காப்பவன் அவனே. அதற்கே தாசர் 'ஏனு, மத்தேனு, இன்னேனு' என்றெல்லாம் அவனின் அபாரமான காருண்யத்தின் அனந்த்யத்தை வர்ணிக்கிறார். இத்தகையவனை அடைவது மிகவும் சுலபமானதாகும்.

மலகி பரமாதரதி பாடலு
குளிது கேளுவ குளிது பாடலு
நிலுவ நிந்தரெ நலிவ நலிதரெ ஒலிவெ நிமகெம்ப |
சுலபனோ ஹரி தன்னவரனர
களிகெ பிட்டகலனு ரமாதவ
நொலிசலரியதே பாமரரு பளலுவரு பவதொளகெ || (2-5)

பக்தன் தனது நிலைக்கேற்ப, அமர்ந்து, படுத்து, நின்று, நடந்து இப்படி எப்படியோ ஸ்ரீஹரியை நினைத்தாலும், அவன் காட்சியளித்து அருள்வான். தாசர், ஸ்ரீஹரியின் காருண்யத்தைக் கூறும்போது 'ஒடல நெளலந்ததலி', 'கண்ணிகெவெயந்ததலி', 'ஹிந்தெ முந்தெடபலதி ஔஹொரகிந்திரேஷனு தன்னவரனெந்தெந்து சலஹுவ' என்று வர்ணித்து, ஸ்ரீஹரியின் அபரிமித காருண்யத்தை நமக்கு தெரியப்படுத்துகிறார்.

இத்தகைய ஸ்ரீஹரியை 'ஒலிசலரியதெ பாமரரு பளலுவரு பவதொளகெ' என்று மருகுகிறார். இது அவனின் காருண்யம்தானே? ஸ்ரீஹரியின் காருண்யத்தைக் கண்டு இறுதியில் 'இவன காருண்யகேனெம்பே' என்று வியப்படைகிறார். அவன் கருணைக்கடல், ஆபத்பாந்தவன், எதையும் எதிர்பாராத நண்பன். பக்தர்களின் வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றும் பிரபு. இதனை அறிவதே அவனின் மகிமை.

வைசாக பகுள த்விதியை
பாாகிகேவியே. கருணை காட்டு

ஸ்ரீமதாசார்யர் நிறுவிய சித்தாந்தத்தை பக்தி சித்தாந்தம் என்றும் சொல்லலாம். ஹரிதாசர்களும் இதையே தங்களின் ஆதாரமாக

எடுத்துக்கொண்டு, பகவந்தனின் தரிசனத்தைப் பெறுவதே முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தங்கள் சாகித்யங்களில் அவனை பாடிப் புகழ்வதை பார்க்கிறோம். இந்த பக்திக்கு அபிமானினி பாரதிதேவி.

சகல சாதனகெல்ல சித்திகொளிசுவுது
பகுதி காரணவல்லதெ பேரே சாதனவுண்டே ||ப||

முகுதி ஜனரெல்ல கேளி இதர சாதனகெல்ல
பகுதிகபிமானி பாரதீதேவியர கருண
முகுதி சாதனவெந்து மனதி பஜிஸி
அகிலேஷ புரந்தரவிட்டல தானொலிவ ||

ஸ்ரீபுரந்தரதாசர், இந்த கிருதியில், பக்தியே முக்திக்கு முக்கிய சாதனை என்று சொல்லி, இதன் அபிமானி தேவதை, வாயுதேவரின் நிஜபத்னியான பாரதிதேவி என்று, இவரின் அருள் நமக்குத் தேவை என்றார். அனைத்து வேதங்களுக்கும் பாரதிதேவியே அபிமானி. பாரதிரமணனான வாயுதேவர் மற்றும் அவனது ப்ரபுவான புரந்தரவிட்டலனின் கருணை எப்போதும் இருக்கட்டும் என்றார். இதைப் போலவே, தாசர் இன்னொரு இடத்திலும்:

பாரதிதேவிய நெனெ நெனெ
நிருத பகுதிகிது மனெ மனெ || என்றார். மேலும்:

'அக்ஷயதிந்தலி கொட்ட பகுதிய ரக்ஷிசென்னனு அனுதின' என்று வேண்டினார்.

சாதகர்கள் செய்யும் பக்திக்கு அபிமானியான பாரதிதேவியை, மனமுருகி பாடிப் புகழ்ந்தது இவ்வாறு:

பகுதிகபிமானி பாரதிதேவியர கருண
முகுதி சாதனவெந்து மனதி பஜிஸி
அகிலேஷ புரந்தரவிட்டல தானொலிவ || என்றார்.

மகாபாரதத்தில், கிருஷ்ண, பீமருக்குப் பிறகான இடம், திரௌபதியாக அவதரித்த பாரதிதேவிக்கே. இவரே பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்கக் காரணமானவர். ஸ்ரீமதாசார்யரின் கிரந்தங் களுக்கு, டீகை எழுதிய ஸ்ரீஜயதீர்த்தர் - 'பவதியதனு பாவா தேட மூகோடிவாக்மி...' என்று பாரதிதேவியை வணங்குவதைப் பார்க்கிறோம்.

வைசாக பகுள த்ருதியை
உண்மையான கன்யன்

உண்மையான பொருளில் தன்யன் என்று அழைத்துக் கொள்வது - ஸ்ரீஹரி. இவரின் தரிசனத்தைப் பெற்றவர் தன்யர். இந்த தன்ய பாவத்தைப் பெற்றிருப்பவன் யார்? எப்படி? என்னும் கேள்விகளுக்கு பதில் இங்கு உள்ளது. ஸ்ரீமதாசார்யர் கொடுத்த பட்டியலைப் பின்பற்றினால், தன்யர் என்று சொல்லிக் கொள்ளமுடியும் என்றார்.

பரசதி படெதம்மனெம்பவ தன்ய
ஹரதி மக்களன போஷிசுவவ தன்ய
சிரி பந்திரலு நோடி நடெதவ தன்ய
தரணிசுரர பூஜி மாள்பனெ தன்ய
இதரந்தெ சம்சாரதொளகிஹ தன்ய
நிருத பாத்ரஸ்னான மாள்பனே தன்ய
தரணிகெ சப அர்க்ய கொடுவவ தன்ய
சுரமுகனிகெ உணிசுவனீவெ தன்ய
மரெது துர்மத நெனசதவனெ தன்ய
ஹரிதின வ்ரத த்ருடனாதவ தன்ய
உரு க்ஷேத்ரகள யாத்ரெ மாள்பனெ தன்ய
பரபீடெகளிகெ காணத மனுஜ தன்ய
பரகார்யங்களிகெ சஹயனாஹ தன்ய
சரீராபிமானவ பிட்டவ தன்ய
வரபஞ்சபேதவ திளிதவ தன்ய
ஹரிகிந்திரெகெ பேதவெம்பவ தன்ய
ஹரமுக்யரலி பக்திமாள்பனெ தன்ய
தருள தேவரபூஜெ பிட்டவ தன்ய

நரரிச்சைசிதொஸ்து கொடுவவ தன்ய
கொரதெ வ்ருத்திகெ சமனிஹனெ தா தன்ய
குருமத்வாந்தர்கத ப்ராணேஷ விட்டலன
சரணகமல பொந்தி பாள்வனெ தன்ய || -- ஸ்ரீபிராணேச தாசர்

வாழ்க்கையை புனிதமாக்கிக் கொள்ள இங்கு சொன்ன விஷயங்களை பின்பற்றினால் ஸ்ரீஹரியின் கிருபைக்கு பாத்திரராவதில் சந்தேகமில்லை. இப்படி தன்யானவன், இஹ பரங்களிலும் சுகத்தையே காண்பான். சமூகத்திலும் மரியாதை பெற்று, ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக இருப்பான். குருவிற்கு, பெரியவர்களுக்கு, ஸ்ரீஹரிக்கு ப்ரியனாகி சத்கதியைப் பெறுவான். இங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் தொகுப்பு மிகவும் அழகாக வந்திருக்கின்றன.

வைசாக பகுள சதுர்த்தி

யார் ஹரிதாசன்?

ஹரிதாசன் என்றால் ஸ்ரீஹரிக்கு ப்ரியமானவர். ஸ்ரீஹரி நினைப்பதற்கு கொஞ்சமும் எதிராகச் செய்யாதவன். ஸ்ரீமதாசார்யர் மத்வரின் சித்தாந்தத்தில் திடமான பக்தி வைத்து, த்வைத சித்தாந்தத்தை முழுமையாக நம்பி, அவரை பின்பற்றுபவராகிறவனே, உண்மையான ஹரிதாசன். ஸ்ரீமத்வர் சொன்னதுபோல 'ததலம் பஹுலோக விசிந்தனயா ப்ரவணம் குரு மானசமீஷபதே'. இதையே ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்:

ஹரிதாசனாதரெ ஹேகிரபேகு
நரலோகத சிந்த பிட்டிரபேகு ||

ஈஷ - தாசர்களின் நிலையை அறிந்து 'நாஹம் கர்த்தா ஹரி: கர்த்தா' என்னும் சிந்தனையுடன், தன் சாதனைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்பவனே ஹரிதாசன்.

ஹரியில்லதன்யத்ர தெய்வவில்ல எனபேகு
மார்தனே ஜகக்கெ குரு எனலுபேகு |

புரந்தரதாசரே தாசரெனபேகு
சிரி விஜயவிட்டலன ஸ்மரணே மாடலேபேகு || --ஸ்ரீவிஜயதாசர்

மேலும், தினப்படி வாழ்க்கையில் எப்படி இருந்து, சாதனைகளை செய்யவேண்டும் என்பதை விளக்குகிறார்.

இந்து நாளெகெ எம்ப யோசனெ பிடபேகு
இந்திரியகளன்னெல்ல நிக்ரஹிசபேகு |
பந்தத்தெல்ல பரலி ஈகலே எனபேகு
அந்தவரு எனகெ பந்துகள எனபேகு ||

பாகவத தர்மங்களை பின்பற்றி, அனைவருக்கும் உதவியாக, ஸ்ரீஹரியை 'ஹரிரேவ பித்ருமாத்ரு கதி:' என்று வணங்க வேண்டும். மேலும் இன்னொரு இடத்தில்:

அன்ன பானாதிகளிகெ அவசர பீளதிரபேகு
கண்ணித்து குருடனெந்தெனிசபேகு
சன்னாகி வாயு மததலி எந்திரபேகு
தன்னொளகெ தா தாளிது நகுதலிரபேகு || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

'யத்ருச்சாலாப சந்த்ருப்த' என்று, 'பந்தத்தெல்லா பரலி கோவிந்தன தய ஒந்திரலி' என்று வியாச தாச சாகித்யங்களை ஈடுபாட்டுடன் படிக்கவேண்டும். 'ஹரிசர்வோத்தம - வாயுஜீவோத்தம' என்னும் நுடி மனதில் எப்போதும் இருக்கவேண்டும். இந்த நற்குணங்களைப் பெற்றவனே ஹரிதாசன் எனப்படுகிறான்.

வைசாக பகுள பஞ்சமி

ஹரிகாசர்களின் லட்சணம்

ஹரிதாசர லக்ஷண இரபேகு ஈ பரி
கருவ கோப மத மத்ஸராதி பிடபேகு
மருதமதகெ எல்லி சரிகாணினெனுதலி
தரியொளு கூகி டங்குரவ ஹொயலிபேகு
எரடாரு புண்ட்ரவ விரசிஸி பஞ்சமுத்ரா
தரராகி தப்தாங்கித தரிசபேகு புஜதலி

சிரி பொம்ம ஹராத்யரிகெ தரதம்ய பாவதிந்த
எரகி என்னொளகித்து பூரியந்தாடலிபேகு
கரண நயன ஸ்ரவண சரன நாஸ வதன
பரிபரி அங்ககளு ஹரிவித்தவென்னபேகு
குருஹிரியரிகெ அவர பூர்வகதிந்த
கரவ முகிது நமஸ்கரிஸி நுதிசபேகு
நரெஹொரெயவரிகெ நிருத இத்தரு பே
சரகொளிசதெ சஞ்சரிசுத்தலிரபேகு
ஹரண ஹரியாதீன, நெரெத சதி சுதரு
நிருத ஹரிகெ தாசரு எந்து குணிசபேகு
பரமபகுதி ஞான விரக்தி மார்க்கவு
தொரகுவதக்கெ சஜ்ஜனர சங்கவாகபேகு
ஹரிவாசர ஹரிசரிதெ ஹரிஸ்ரவண ஹரிபூஜெ
ஹரிஸ்மரண அந்தரஷுசி இரலிபேகு
பரிபரதேவதி விஜயவிட்டலகதி
சுரராத்யரிகெந்து உரவணிஸி நுடிபேகு || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

இந்த சுளாதியில், ஹரிதாசர் என்று ஸ்ரீஹரி அடையாளம் காண்பதற்கு எப்படிப்பட்ட லட்சணங்களை அவர் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதன் விவரங்களைக் கொடுக்கிறார் ஸ்ரீவிஜயதாசர், இஹ பரங்களில் சுகத்தைப் பெறுவதற்கு இது மிகவும் முக்கியம். இந்த நற்குணங்களைப் பெற்று, ஹரிதாசன் ஆகும்வரை 'தொரெயதண்ண முகுதி'.

ஈ பரி இத்தவங்கெ அனந்த ஜனமக்கெ |
தாபத்ரயகளில்ல விஜயவிட்டல பல்ல ||

தாசர் கூறியுள்ள இந்த லட்சணங்களைப் பின்பற்றினால் அதுவே இந்த மற்றும் வேறு உலகத்தில் சுகத்திற்கு காரணம். சமூகத்தின் சுகம் மற்றும் அமைதிக்கும் இவையே காரணம் ஆகும்.

வைசாக பகுள சஷ்டி
மக்வரோ நம்மை மேம்படுக்குபவர்

மத்வராயர பாக்ய எந்ததோ வர்ணிசலு
சுத்த சத்யாத்மகவாத சரீர
அத்வைத மதவெம்போ அரண்யவ பொக்கு
வித்வம்ஸ மாடி வாதிகளனெ கெத்து
பத்ததி தப்பதந்தெ மதவனுத்தரிஸி
ம்ருத்திகைசிதரு சர்வசஜ்ஜனரன்னு
சித்தராவெந்து கீர்வாணரெல்லரு
எத்தெத்து குணிதரு கரவ ஹொடெது
வித்வாம்சனானெந்து அஹங்கரிசிதெ இவர
பாத பத்மதல்லி அதித்ருட பகுதி மாடி
மத்வராயர நமகெ உத்தாரகவெந்து
பதேபதேகெ திளிது கொண்டாடிதரெ
சித்திதாயக சிரிமோகன்னவிட்டல
ஹ்ருத்ருஷ்டியலி நிந்து சலஹுவனு பேக || -- ஸ்ரீமோகனதாசர்

ஸ்ரீமோகனதாசர், ஸ்ரீவிஜயதாசருக்கு மிகவும் பிரியமான சிஷ்யர் மற்றும் வளர்ப்பு மகன். தந்தை, தாய், குரு என அனைத்துமான தாசரிடமிருந்து தீக்ஷை - அங்கிதத்தைப் பெற்று பற்பல கிருதிகளை இயற்றினார். இங்கு ஸ்ரீமதாசார்யரின் மகிமைகளை வர்ணிக்கிறார். ஸ்ரீவிஜயதாசர் 'மத்வராயர கருணா படெயதவ தரெயொளகெ இத்தரேனு இல்லதித்தரேனு', 'அத்வைத மதாரண்ய தாஹன குணசாந்த்ர' என்றெல்லாம் புகழ்ந்ததைக் கேட்டு, மோகனதாசர் மேற்சொன்ன கிருதியை இயற்றினார்.

வாயுதேவரின் அவதாரமான ஸ்ரீமதாசார்யர், ஆனந்தஞானமுள்ள உடலைக் கொண்டவர். 32 லட்சணங்களையும் கொண்டவர். ஜீவோத்தமர். சஜ்ஜனர்களுக்கு தூய்மையான ஞானத்தை வழங்குவதற்கு இவ்வுலகிற்கு வந்த மகாத்மர். மித்யா ஞானிகளைக் கண்டித்து, தத்வ வாதத்தைக் கண்டித்தார். ஈச தாச பாவம் சித்தியாவதற்கு, நித்யானந்தத்தைப் பெறுவதற்கு, ஆசார்ய மத்வரின் சித்தாந்தத்தைப் பெறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இவரைப் பின்பற்றாமல் வேறு கதியில்லை. அதற்கே தாசர் 'மத்வராயரே நமகெ உத்தாரகரெந்து பதே பதேகெ திளிது கொண்டாடு' என்றார். பகவந்தன் கருணாமயி. எதையும் எதிர்பாராமல் உதவும் நண்பன். ஆகவே தாசர் ஸ்ரீஹரியை நம்மை நின்று காப்பாற்றுபவன் என்றார்.

ஸ்ரீபத்பனாப தீர்த்தர் முதலான மொத்த பரம்பரையும் ஆசார்ய மத்வரை போற்றி பாடியிருக்கிறது. 'ஆசார்யா: ஸ்ரீமதாசார்ய: சந்துமே ஜன்மஜன்மனி'.

வைசாக பகுள சப்தமி

இருங்கு வெல்லாங்கள்

ஈச பேகு இத்து ஜெயிஸ பேகு |
ஹேஸிகெ சம்சாரதலி ஆஷெ லேஷ இடத ஹாகே ||ப||
பிறந்த வந்த மனிதனுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும், சவால் கொடுக்கும், தன்னம்பிக்கை அளிக்கும் வாக்காக இது இருக்கிறது. வாழ்க்கையில் அனைவரும் எப்போதும் எந்த நிலையிலும், துக்கத்தை பெறாமல், சுகத்தையே பெறுவதற்கு தாசர் சொல்லும் முத்தைப் போன்ற சொல்லாகும் இது.

தாமரஸ ஜலதந்தெ ப்ரேமனிட்டு பவதொளு
ஸ்வாமி ராமனெனுத பாடி காமிதவ கைகொம்பரெல்ல ||1||

இந்த சம்சாரத்தில் 'இரபேகு இரதிரபேகு' என்பது போல, தண்ணீரில் இருக்கும் தாமரையைப் போல, மனிதனும் பட்டும் படாமலும் வாழ்க்கையில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஸ்ரீஹரியின் இடைவிடாத பக்தி இருக்கவேண்டும் என்கிறார். இதுவே சுக வாழ்க்கையின் ரகசியம் என்கிறார்.

கேரு ஹண்ணின்னலி பீஜ சேரிதந்தெ சம்சாரதி
மேரி ஆஷெ மாடத ஹாகெ தீரகிருஷ்ணன நெனெயுவரெல்ல ||2||

சம்சாரத்தைத் துறந்து வெளியில் வரமுடியாது. இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதில் மூழ்கி விடக்கூடாது. இது ஒரு யோகம். ஆனால் ஸ்ரீஹரியிடம் நெருங்க வேண்டும். எப்போதும் தகுதிக்கு மீறின ஆசை இருக்கக்கூடாது.

மாம்சதாசெகெ மத்ஸ்யவு ஹிம்ஸெபட்ட பரியோளு
மோச ஹோகதெ புரந்தரவிட்டலா ஜகதீஷனெனுத
கொண்டாடுவரெல்ல ||3||

ஆசைகளின் கூடாரமே வாழ்க்கை. அதிலும் சபலம் என்பது ஒரு நோய். உதாரணத்திற்கு மீன். புழுவிற்கு ஆசைப்பட்டு உயிரை விடுகிறது. பெண், பொன், மண்ணுக்காக போராடி வாழ்வதே இந்த சம்சாரம். இவற்றிலிருந்து தூரத்தில் இருந்து வாழ்வதே நமது குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரகசியத்தை தாசர் தகுந்த உதாரணத்துடன் விளக்குகிறார்.

சாதனை ஜீவருக்கு, ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் கொடுத்த தன்னம்பிக்கை வார்த்தைகள் இவை. ஆசையில்லாமல் வாழ்க்கையில் இருந்து ஜெயித்து வாருங்கள் என்றார். வாழ்க்கைக்கு பயந்து என்றும் பேடி போல ஓடி ஒளியாமல், அதன் ரகசியத்தைப் புரிந்து, ஸ்ரீஹரியின் மேல் பாரத்தைப் போட்டு, ஜெயித்துக் காட்டுங்கள் என்றார். தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கிறார்.

வைசாக பகுள அஷ்டமி

காசன் என்ற நினை

சமூகத்தில் தற்காலிக விஷயங்களுக்கு ஆசைப்பட்டு, எதையும் சாதிக்காமல், நானே சரி, நானே வென்றேன், எனக்கு சமம் யாரும் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லியவாறு, வாழ்க்கையைக் கழித்து இறப்பவர்களே அதிகம். இப்படியிருப்பவர்களை சமூகம் ஒதுக்கிவிடும். இவர்களைப் பற்றி ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் சொல்வதைக் கேட்போம்.

ஹங்கிஸி ஹங்கிஸி எனகெ ஹரிநாம கலிசிதரு
பங்கிஸி பங்கிஸி எனகெ பயலாஸெ பிடிசிதரு

கங்கெடிஸி காம க்ரோத பிடிசிதரு
என்ன நிந்திஸித பந்து பளக பாயபடகரிந்த
நானு பதுகிதெனோ ஹரியே காடிகாடி கைவல்ய
பதவித்தரு காசு ஹுட்டதந்தெ ப்ராயஸ்சித்த மாடிதரு
மீசலு மாடிதரு ஹரியே நின்ன ஒட்வெயெந்து
லேசு கொடோ நம்ம புரந்தரவிட்டலா நின்ன
தாசர தாசனெந்தெனிசய்யா ஹரியே || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

இங்கு தாசர் கொஞ்சமே வார்த்தைகளில் மிகப்பெரிய விஷயங்களை சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு அவரது புலமையை, அனுபவத்தை, ஸ்ரீஹரியின் மேல் இருக்கும் நம்பிக்கையை பார்க்கமுடியும். ஒரு சாதகன், ஹரிகுருகளின் கருணைக்கு பாத்திரராவதற்கு வாழவேண்டிய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறார். இவரே இன்னொரு இடத்தில் 'நிந்தகரிரபேகு' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு சமமாக இருக்கிறது இந்த உகாபோகம்.

பிறப்பு இறப்புகளுக்கு நடுவில் இருப்பதே வாழ்க்கை. இங்கு சுக துக்கங்கள், மான அவமானங்கள், வெற்றி தோல்விகள் சகஜம். சமூகத்தில் நம்மை புகழும், திட்டும், ஒதுக்கும் மனிதர்கள் இருப்பதும் சகஜம். இந்த சந்தர்ப்பங்களில் சாதனைகளை முடிக்க வந்த ஜீவி எப்படி இருந்து, தன் சாதனைகளுக்கு எவ்வித தடைகளும் வராதவாறு அவற்றை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பதை வெகு சுவாரசியமாக கூறியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் குந்தி கூறியது - 'விபத: சந்துன: ஷஸ்வத் தத்ர தத்ர ஜகத்பதே'. இப்படி வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது கஷ்ட நஷ்டங்கள் வரவேண்டும். அப்போதாவது ஸ்ரீஹரியின் நினைவு வந்து, அது வைராக்கியத்திற்கு வழி வகுக்கும். அதற்கே தாசர் 'நின்ன தாசனெந்தெனிசய்யா' என்று வேண்டினார். அது மட்டுமல்லாமல், 'நின்ன தாசர தாசர தாசர தாஸ்யவ நீடெய்யா' என்று விண்ணப்பித்தார்.

எந்தெந்திகு நின்ன தாசனாகபேகோ |
புரந்தரவிட்டலா சரணவன்னு தோரபேகோ ||

வைசாக பகுள நவமி
அன்னகானமே சிறங்க கானம்

'அத்ருத்வாத் சர்வலோகானம் அன்னமித்யாச்யதே ஹரி:' எல்லா காலங்களிலும் எல்லாருக்கும் திருப்தி அளிப்பவன், அன்னத்தில் அதே பெயரிலேயே இருக்கும் ஸ்ரீஹரி. அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன் ஆகையாலும் இவன் அன்ன என்று அழைக்கப்படுகிறான். இந்த காரணத்தால் புரந்தரதாசர் 'அன்னதானக்கெ மிகிலாத தானகளில்லா', 'அதிஷயத தானகளு அன்னதானத ஹிந்தே' என்றெல்லாம் பாடினார்.

உலகத்தில் அனைவரும், அனைத்து விலங்குகளும் அன்னத்தை உண்கின்றன. அன்னம், தண்ணீர் - இவற்றை யாருக்கும் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாதென்று சாஸ்திரம் சொல்கின்றது. ஸ்ரீபுரந்தரதாசரின் வாக்கு இது.
சோரனாதரு சண்டாலவாதரு ப்ரம்ஹக்ன பித்ர பாதகியாதரு
ஆவனாதரு மத்யான்ஹ காலக்கெ அதிதியாகி மனெகெ பந்தரெ
துதிஸி அன்னவனிட்டு ஸ்வாமி புரந்தரவிட்டலகெ அர்ப்பிஸபேகு

ஸ்ரீவிஜயதாசரும் தமது ஒரு சுளாதியில் அன்னத்தைப் பற்றி சொல்கிறார்.

அன்ன இத்தரெ அது பவனவாகி தோருவது
அன்ன நீயதிரெ அது கானனக்கெ சரி என்னி
அன்னதிந்தலி பந்த கனதுரிதஹர காணோ
அன்னதிந்தலி சர்வபூர்ண கலிசுவரு
அன்ன இத்தவன கீர்த்தி உன்னதவாகி த்ரிபு
வனதொளகெ தும்பி சென்னாகி பொளெபதய்ய
அன்னதானக்கிந்த இன்னு மிகிலு தானகளில்ல
ஹொன்னு ஹண கொடலு ஆ கண்ய அன்னதானக்கெ
அனந்தகால முகவன்னெ மாடலு விப்ர
குணிஸிதுதகெ சரியென்னபஹுதெ திளிது
அனந்த மூர்த்தி விஜயவிட்டலரேய
தன்னவனீவனெந்து மன்னிஸி சலஹுவ ||

ஸ்ரீபுரந்தரதாசரும் ஒரு உகாபோகத்தில் அன்னதானமே சிறந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அன்னபானாதிகளீயோ அப்யாகத ப்ராம்மணரிகெ
அன்னபானாதிகளீயோ ஆ சண்டாலசப்தரிகெ
அன்னபானாதிகளீயோ அப்ததீன க்ருபணரிகெ
ஹஸிவெகெ ஹாகவன்னர்ப்பிசோ புரந்தரவிட்டலகெ ||

வைசாக பகுள தசமி
சத்யசங்கல்பனான ஸ்ரீஹரி

பாத்ரனெந்தனிஸொ பாபாத்மனெந்தெனிஸொ இவ
ஸ்ரோத்ரியனெந்தெனிஸொ பலு ஷுண்டனெந்தெனிஸோ
புத்ரமித்ராத்யரிம் பைஸி புஜெயகயிஸோ
கர்த்ரு நீ ஜகக்கெ சர்வத்ர வியாபக தேவ ||
நின்ன சங்கல்பானுசார மாடோ
என்ன சாகுவ தொரெயெ மான்ய மானவனெ | -- ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்

இது உலகத்திற்கு தாசர் கொடுக்கும் செய்தி. ‘சத்ய சங்கல்பனோ விஷ்ணு:’ .

ஹரிசித்த சத்ய ஹரி சித்த |
நர சித்தக்கெ பந்தத்து லவலேஷ நடெயது || ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்:

ஸ்ரீஹரியைப் பற்றிய ஞானம் பெற்று பக்தி செய்வது ஜீவனின் கடமை. நாம் விரும்புவதைக் கொடுப்பது ஸ்ரீஹரியின் விருப்பமே. ஆனால் ஸ்ரீஹரி கொடுத்த நம்பிக்கை ‘ நித்யாபியுக்தானாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்’ பாகவதர்களின் நலனை நான் காக்கிறேன். அதற்கே தாசர் சொல்வது இவ்வாறு.

குணகாலகர்ம ஸ்வபாவங்கள
அனுசரிஸி புண்யபாபகள மாடிஸி பலக
ளுணிஸி முக்தர மாடி பொரெவெ கருணாளு ||

இதனை அறியாமல் மெய்மறந்து இருப்பவர்களை மூர்க்கன் என்று அழைக்கிறார்.

கரணஜன்ய புண்ய பாபவெரடு ஹரியாதீனவெந்து |
ஸ்மரிசுதிரலதி பகுதியிந்த ஹருஷ படதலிப்ப மனுஜ |
நீசனல்லவெ எந்த மாது நெனபினல்லிடோண ||
ஸ்ரீஜகன்னாததாசரின் மனதிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் இவ்வாறு.
' நின்ன சித்தக்கெ பந்தந்தெ மாடோ' .

நின்ன சங்கல்பவல்லதெ இன்னு அன்யதாவாக பல்லதெ ஹீங்கெ
சன்னாகி நா திளியதெ மந்த மானவனாகி பாளிதெ ||

அனைத்து உலகங்களுக்கும் தலைவனான ஸ்ரீஹரி 'கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்யதா கர்துமபி சமர்த்த:' ஆகையால் அனைத்தும் அவன் வசமே இருந்து, அவன் இஷ்டப்படியே நடக்கின்றன.

வைசாக பகுள ஏகாதசி

அவனே காப்பாற்றுவான்

ஹரிதாசர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முழுக்க, தம்மை நம்பிய மக்களுக்கு, நம்பிக்கை, ஆதரவு தரும் உபதேசங்களை கொடுத்து வந்தனர். அதையே தமது கிருதிகள் மூலமாகவும் பரப்பினர். அவற்றில் ஒன்றை பார்ப்போம். ஸ்ரீஜகன்னாததாசரின் உபதேசம் மற்றும் சிந்தனை இது.

அனுபந்திகளல்லி மமதெயனு பிடு விஷய பா
சனெய நீட்யாடு சுக்ஞான பக்திய பேடு
மனதல்லி ஹரிமூர்த்தியனெ நோடு சுக்ஞா
ஜனர கொண்டாடு அஞ்ஞானிகள சஹவாச சுடு
வனஜனாபன பூஜெயனு மாடு ப்ரதி
க்ஷண பிடதெ பகவத்குணகள கொண்டாடு ||

ஸ்ரீஜகன்னாததாசரின் குருவான ஸ்ரீகோபாலதாசர், சம்சாரம் என்னும் இந்தத் துன்பத்திலிருந்து வெளிவருவதற்கு, மனதின் சஞ்சலத்தை நிலைப்படுத்த செய்யவேண்டியவற்றை இவ்வாறு கூறுகிறார்.

சலிசதெ த்யானவ மாடு மன
ஒலிசததெ ஸ்ரவணவன்னு மாடு
சுலபத ஜஷதொளோல்யாடு சித்த
ஒளகாகதிரலு கீர்த்தனெகள பாடு ||

ஸ்ரீஹரியின் தரிசனம் பெறுவதற்கு நாம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஸ்ரீவியாசராஜர் கூறுகிறார்.
ஹரி சின்ஹாங்கித ஹரிதினதுபவாஸ
நெரெயூர்த்வபுண்ட்ர துளசிமாலே |
ஹரியுத்ஸவ சேவெ ஹரிதாசர சங்க
துரிதாப்திகெ கும்பசம்பவனல்லதெ ||
இப்படி இருந்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும்?
நின்ன கீருத்தி கிவிகெ நாமவென்ன நாலிகெகெ
என்ன கண்ணிகெ நின்ன மூர்த்தி தொரெயலோ
என்ன மனகெ நெனவ சிரி விஜயவிட்டலராம || --ஸ்ரீவிஜயதாசர்

வைசாக பகுள த்வாதசி

கர்வக்கை அடக்குகல்

ஹரிதாச சாகித்ய முழுவதும் காணப்படும் முக்கிய அம்சம் - ஈச தாச பாவம். ஸ்ரீஹரி சர்வக்ஞன், சர்வசக்தன், சர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரன், சர்வாந்தர்யாமி, ஞானானந்தமயன், குணபரிபூர்ணன், தோஷங்கள் அற்றவன். ஆனால் நானோ அல்பதந்த்ர, அ-ஸ்வதந்த்ரன். இதுவே அனைத்து சூத்திரங்களிலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டவை. டீகா க்ருபாதரிடமிருந்து துவங்கி, அனைத்து ஹரிதாசர்களும் கர்வத்தை அடக்கி, ஸ்ரீஹரியிடம் சரணாகதி அடைவதை நாம் பார்க்கிறோம். இது முக்கியம். அப்போதே ஸ்ரீஹரி தரிசனம் கொடுப்பான் என்பதை சொல்கின்றனர். சஜ்ஜனர்களுக்காக குரு காட்டிய வழி இதுவாக இருக்கிறது. இதுவே ஆத்ம நிவேதனம் ஆகும்.

பக்திலேஷத ப்ரசக்தி எனகில்ல
ஞானவெம்புதனேன காணே நா
வைராக்யத வாருதெ சேரதெனகெ
ஆசார விசார எனகில்ல

ஞானவெம்புதனேன காணே நா
ஆனொப்பனெ கிருஷ்ண நின்னவரொளு
மனுஷபசு தயெயிந்தென்ன நோடய்ய || -- ஸ்ரீவியாசராஜர்

மதமத்ஸரதி பந்து கெலவு காலவ களெதெ
குதிவ காமக்ரோதகளல்லி சங்கடகொம்பெ
அந்தகனாகி பரரபேடி பேசரிசிதெ
சாதன சம்பதக்கெ ஹரிபாதவனு நெரெனம்பததரொளகெ
பஹுவியாதிகளல்லி சங்கடகொம்பெ -- பதுமனாப
ஹயவதனன்ன பாதவன்னு னம்போ மனவே || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்
பாதகரொளகெல்ல நானு வெக்களனய்ய
ப்ராயஸ்சித்ததலி நின்ன நாம வெக்களவய்ய
பாதகவ நா மாடிதெனு ப்ராயஸ்சித்தவ நீடு
இன்னேதர பயவய்ய புரந்தரவிட்டலா || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்

பாபகர்மனு நானு பாப சம்பவ நானு
பாபகாயனு நானு பாபிஷ்டனு நானு
பாபிகள சங்க ப்ராபுத நர நானு
ஈ பரியவகுண ஷரசாவிர உண்டு
அபார ஜித நானு விஜயவிட்டல நீனு
ஸ்ரீபாதவனு தோரிரூப உத்தரிபுது || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

வைசாக பகுள த்ரயோதசி

ஹரி சிக்க சக்ய

'க்லேஷானந்தகளீசாதீன' என்றார் ஸ்ரீஜகன்னாததாசர். இதையே வேறொரு விதமாக மொதலகல் சேஷதாசர் தமது ஒரு உகாபோகத்தில் சொல்கிறார்.

ஒந்து ஸ்மரிசுதிரெ அனந்தவாகுதிதெ ம
த்தொந்து ஸ்மரிசுதிரெ க்லேஷவஹுதோ
குந்து லேசுகள காலபேததிந்த சம்
பந்தகைசிதெனகெ சார்வபௌம
இந்திராபதி நின்ன சத்யசங்கல்பவ
மந்தனாதவ நானு தாடுவனே

அந்து மாடித கர்ம ஒந்தொந்து ஸ்மரிசுதிரெ
தந்தெ என்னய பாக்யக்கெணெ யாவுதோ
இந்தின தௌர்பாக்ய எணிஸி குணிஸி நோடெ
குந்திகெ சம உண்டே வசுந்தரெயலி
மந்தரோத்தார குருவிஜயவிட்டல நின்ன
பொந்திதவகினிது பலவேனோ ||

'சுகவாகலி பஹு துக்கவாகலி சக நீனாகிரு பாண்டுரங்க' என்று தாசவாணி சொல்கிறது. ஆனால் பொதுவாக, எந்நேரமும் ஸ்ரீஹரியை நினைத்திருந்தாலும், பலவித பிரச்னைகளை சந்திக்க நேர்கிறது. அனைத்தும் அவனின் விருப்பப்படியே நடக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டும். இதற்கு நம் முந்தைய வினைப்பயன்களே காரணம். ஸ்ரீபுரந்தரதாசர் 'ஹரி சித்த சத்ய, நர சித்தக்கெ பந்தத்து லவலேஷ நடெயது' என்றது அனைவரின் அனுபவமே ஆகும். ஸ்ரீஜகன்னாததாசர் சொல்வது:

சத்ய சங்கல்ப சதா எனித்துதே புரு
ஷார்த்த வெந்தரிதத்யதிக சந்தோஷதலி நெனெவுத்த புஞ்சிசுபுது ||

இதை எப்போதும் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். ஸ்ரீவிஜயதாசரும் இதைப் பற்றி சொன்னது:

நின்ன சித்தக்கெ பந்துதனு மாடு சர்வேஷ |
என்ன ஸ்வாதந்த்ர்ய லவமாத்ர உண்டே ஸ்வாமி ||

வைசாக பகுள சதுர்தசி
காமம். குரோதம் வேண்டும்

மனிதனுக்கு காமம் முதலான அரிஷட்வர்கங்களின் பிரபாவம் அதிகம். இவை மனதை அதன் இஷ்டப்படி இழுத்துக்கொண்டு போகின்றன. இது அனைவரின் அனுபவமே ஆகும். ஸ்ரீதாசர் இந்த காமம், குரோதம் முதலியன நம்மை எப்படி இழுத்துக் கொண்டு போகின்றன என்பதைப் பற்றி விளக்குகிறார். ஸ்ரீஹரியின் மற்றும் அவன் பக்தர்களின் உதவியில்லாமல் இவற்றிலிருந்து வெளியில் வரமுடியாது. அதற்கே ராஜர், ஸ்ரீகிருஷ்ணா என்னைக் காப்பாற்று

என்றார். ஸ்ரீவிஜயதாசரோ, இந்த அரிஷட் வர்கங்கள் இருக்கட்டும், ஆனால் அவை ஸ்ரீஹரியை நோக்கி இருக்கட்டும் என்று சுவாரசியமாகக் கூறினார்.

நின்ன நோடுவ காமவே எனகிரலி
நின்ன த்வேஷர கொடெ க்ரோதவெ எனகிரலி
நின்ன சரணதல்லி மோஹவே எனகிரலி
நின்ன பிடனெம்போ போதவெ எனகிரலி
நின்ன நெனெசுவல்லி மதவே எனகிரலி
நின்ன கொண்டாடுவர சங்கவே எனகிரலி
நின்னவனெந்தெம்போ கீருத்தி எனகிரலி
நின்ன கூடாடுவ ஆடவே எனகிரலி
நின்ன அஹிதவாத வஞ்சனே எனகிரலி
நின்ன மூருதி விஜயவிட்டல சம்ப்ன்ன ப்ரசன்ன ||
-- ஸ்ரீவிஜயதாசர்

பொதுவாக மனிதரில் ஞான பக்தி வைராக்யம் இருக்கவே இருக்கிறது. தேவையில்லாத விஷயங்களைப் பற்றிய ஞானம், மனைவி மக்களிடம் நட்பினாலான பக்தி, ஸ்ரீஹரியிடம், ஆன்மிக விஷயங்களில் விரக்தி - இவை நல்லதல்ல; அழிவிற்கே கொண்டு செல்பவை என்று தாசர், மேலே கூறியவாறு நம்மில் காம, க்ரோதம் ஆகியவை இருக்கவேண்டும் என்கிறார். இந்த சிந்தனை நமக்கு வரவேண்டும். இதன் உண்மையான பொருளை அறிந்து அதன்படி நடக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீவிஜயதாசர் 'இரபேகு சம்சாரதொளில்லதிர பேகு' என்று சொன்னதில் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். 'பல்லவகெ பவாப்தி நெல்லிகாயியந்தெ' என்பது போல ஆயிற்று. தாசர் மேலே கூறியவற்றை பின்பற்றி நடப்போம்.

வைசாக அமாவாசை

ஹரி:பாகா :

ஹரிதாச சாகித்யத்தில் முக்கியமான கருத்து விஷ்ணு சர்வோத்தமத்வத்தை நிறுவுதல். இதுவே ஹரிதாசர்களின் உயிர்மூச்சு. இதை தாச சாகித்யம் முழுவதிலும் காண்கிறோம்.

வேத சாஸ்திர புராணங்களில் இருப்பதையே, ஸ்ரீமதாசார்யர் தமது தத்வவாதத்தின் மூலம் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். இவரை பின்பற்றி வந்த ஹரிதாசர்கள் இதையே மொழிபெயர்த்து மக்களிடையே பரப்பினர்.

ஸ்ரீமதாசார்யர்:
அசேஷகுண பூர்ணத்வம் சர்வதோஷ சமுஜ்யத: |
விஷ்ணோர்ஸ்ய தத்தந்த்ரம் சம்யக் வினிர்ணய: ||
சர்வக்ஞ ஈஸ்வரதம: ச ச சர்வஷக்தி: |
பூர்ண வியயாத்மபல சித்ஸுக வீர்யசார: ||

ந ஹரே பரமோ ந ஹரே சத்ருஷ: பரம: சது சர்வ சிதாத்மகணாத்|

ஏதத் வினா ந கஸ்யாபி விமுக்தி: ஸ்யாத் கதஞ்சன

அதாவது, ஸ்ரீஹரியின் சர்வோத்தமத்வத்தை அறியாமல், யாருக்கும் எப்போதும் முக்தியில்லை.

பிடி பிடி சந்தேஹவ பொடவி மனுஷ்யரெல்ல |
ஒடெயனொப்பனெ ஜகக்கெல்ல ரங்கவிட்டலா || ஸ்ரீஸ்ரீபாதராஜர்:

உக்குவ துப்பக்கெ கையிக்குவே நானு |
சக்ரதர பரமாத்மனொப்ப நல்லதில்லவெந்து || ஸ்ரீவியாசராஜர்:

ஹரியே சர்வோத்தம அராணி லகுமி பொம்ம
ஹரி இந்த்ராத்யமரரு தவ சேவகரு
வரதாரதம்ய பஞ்சபேத சத்யவெந்து
நெரெ பேளுவ வாயுமதத சுக்ஞானவனு ||

விவித தெய்வரொளகெ விஷ்ணு உத்தமனெந்து |
தேவகள ஒடனுடிசலெ || -- ஸ்ரீவாதிராஜர்:

அந்தே நிர்ணயவாருதக்கெ சிரி
இந்திராபதி பரதேவதெயெந்து || -- ஸ்ரீபுரந்தரதாசர்:

அந்து ஸ்வயம்வரதல்லி பிரம்ம | ருத்ராதி இந்த்ராதிகளெல்லர

ஜரிது இந்திரெ நித்யானந்த நிர்தோஷ குண ||
பூர்ணனெந்து மாலெய ஹாகிதளு ||
சந்தேஹாத்யபி நஷ்யதி எந்து ஸ்ருதி
வ்ருந்தகளெல்லவு சாருதிதெ
புரந்தரவிட்டல சர்வோத்தமனெம்பல்லி
சம்தேஹவ பிட்டு சுகிசலோ ஜீவ ||

ஹரியே சர்வோத்தமனெந்து சர்வேஸ்வரனெந்து
சர்வர தணெ ஸ்வரமணனெந்து சர்வானுகனெந்து
சர்வமூர்த்தி நம்ம புரந்தரவிட்டலன ||

ஹரியே சர்வோத்தமன ஹரியே பரதேவதெ
ஹரி சர்வவிஷ்வமயம் ஜகத் ||

ஹரிஹரி பிரம்மரொளு ஹிரியவராரெந்து
ஹரிகிஸி சுராசுர |
வரப்ருகுமுனி பந்து கரதெத்தி ஸ்திரவாகி
ஹரியே பரதெய்வவெந்து அருஹித காரண ||

நாராயணனே சர்வோத்தமனெம்பல்லி சந்தேஹ பிட்டு
சுகிசலோ ஜீவ ||

ஹரியே சர்வோத்தம ஹரியே சர்வேஸ்வர
ஹரிமயவெல்லவெனுத திளிது
சிரிகாகிநெலெ ஆதிகேசவ ராயன
சரன கமலவ கீர்த்திசுவனே குலஜ || -- ஸ்ரீகனகதாசர்:

அஜ ஞானாதிக பல்ல | அனல ஸ்னேஹித பல்ல |
புஜகேஷ்வரபல்ல...
த்ரிஜகாதிபதி த்ரிவிக்ரமனெம்புதனு ||

ஹரியே ஸ்வதந்த்ர சதுரதச பவனகெ |
பரமேஷ்டி சிவாத்யராதகெ தாசரென்னு || -- ஸ்ரீவிஜயதாசர்:

முனினாரதனு கேளி ப்ருகுமுனியனு களுஹி |
வனஜனாபனே தெய்வவெந்து நிர்ணயிஸிதரு ||

ஹரியே சர்வோத்தமனு ஹரி பரதெய்வதெ
ஹரி குணபரிபூர்ணதர பாஹிர வியாப்தா
ஹரி பரதத்வசிரியரசா பரமேஷ்டி ஜனக
ஹரி சுர முக்ய பூசுரர பரிபாலா ||

ஹரியே ஜனகெ கர்தா ஹரியே ஜகக்கே பர்த்தா |
ஹரி சர்வசஹா விஜயவிட்டலனெ ஷக்தானென்னி ||
ஹரியே சர்வோத்தமனு ஹரியே பரதெய்வதெ |
ஹரிதாசரெம்போ பிருதின கோலே
ஹரிதாசரெம்போ பிருதின ஹிக்காளே
சிரிபாகிலொளு நுடிசேவு கோலே || -- ஸ்ரீகோபாலதாசர்:

ஹரி பரதெய்வ சதுர்தசலோகக்கெ |
உரகன முண்டிகெ துளுகி பேளுவே நானு ||

உத்தமோத்தம தெய்வ நித்ய நீனாகிரலிக்கெ |
மத்தெ அன்ய தெய்வனாரிசல்யாகே || -- ஸ்ரீமஹிபதிதாசர்

ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்:
பரம விஷ்ணு ஸ்வதந்த்ர மாயா
தருணி வக்ஷஸ்தள நிவாஸினி
சரசிஜோத்பவ ப்ராணரீர்வரு சசிவரேனெனிசுவரு ||

சர்வவேதோத்தமனு சர்வக
சர்வகுணபூர்ண சர்வத
சர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர சர்வாதார சர்வாத்மா |
சர்வதோமுக சர்வனாமக
சர்வஜன சம்பூஜ்ய சாஸ்வத
சர்வகாமத சர்வசாக்ஷிகெ சர்வஜித் சர்வ ||

பரம புருஷ பாவனாஷ பதிதபாவன பரதர
பரம ஆப்த பராத்பராத்மக பரஞ்சோதி ஸ்வரூப
பரம புருஷ ஷரண ஜன பாலகனே ஜய ஜய
ஷரதிஷயன ஸ்வேதவர்ண ஸ்வேதவாஹன ப்ரீயனே
பாரதீஷனொடெயனெ பூபார நிளுஹித ஸ்வாமி நமோ நமோ
ஜாரு ஸ்வேதத்வீபவாஸி கோபாலவிட்டல |

பர பரமேஷ்டி நாராயண சர்வத பரிபூர்ண
பரதந்த்ரதூர சுபகுணார்ண
பரஞ்சோதி பரதத்வபரம கல்யாண
பரதர பரதம பரம புருஷ || -- ஸ்ரீகோபாலதாசர்:

ஜய ஜய தேவவரேண்ய மஹ
த்பய நிவாரணனெ அரண்ய குணா
ஸ்ரய தோஷ துரிதாரண்ய தனம்
ஜய ஜகதேகஷரண்ய அஹ
லய விவர்ஜித லோகத்ரய வியாப்த நிஜபக்த
ப்ரிய கோர பய ஹர தயமாடெந்தெனு || -- ஸ்ரீஜகன்னாததாசர்:

ஸ்ரீகுருஜகன்னாததாசர்:
ஹரி நீனே சர்வக்ஞ ஸ்வதந்த்ர சர்வாதாரக
ஹரி நீனே சர்வோத்தாதக சர்வேஷ
ஹரி நீனே சர்வஜனக ஹரி நீனே சர்வபாலக
ஹரி நீனே சர்வமாரக ஹரி நீனே சர்வப்ரேரக
ஹரி நீனே சர்வகத ஹரி நீனே சர்வவியாப்த
ஹரி நின்ன கருனதிந்த சிரி ஜகஜ்ஜனனியாகி
ஹரி நின்ன கருணதிந்த பரமேஷ்டி மருதரு குருகளாகிஹரு
ஹரி நின்ன கருணதிந்த கிரிஷேந்த்ரரு பதவி பொந்திதரு
ஹரி நின்ன கருணதிந்த சகலரு ஸ்திதிய நெய்திஹரு
ஹரி குருஜகன்னாதவிட்டல நினகெ நீனே சமனோ ||

ஹரப்பனஹல்லி பீமவ்வா:
பரமதயாளு நீ சர்வஸ்வதந்த்ர |
ஆர்ய நீனொப்ப நினகார்யரின்னுண்டேனோ ||
விஷ்ணு சர்வோத்தம ஈகில்யவதரிசித

வேத வேதகளெல்ல பீமேஷக்ருஷ்ணனு |
தானொப்பனெ ஜகக்கெந்து சாருதலிஹதெ |
தானொப்பனெ ஜகக்கெந்து சாருதலிரலு
ஆதி மூருத்தி ஆக்ஞே மீரி நடெதரெ ||

உத்பத்தி ஸ்திதி சம்ஹாரா நியதிர்ஜானமாத்வதி: |
பந்தமோக்ஷௌ ச புருஷாத் யஸ்மாத் ச ஹரி: ஏகராட் |ஸ்கந்த

ஸ்ரீஹரி சர்வோத்தமத்தைப் பற்றி, அவனின் மகிமைகளைப் பற்றி ஹரிதாச சாகித்யத்தில் பற்பல கிருதிகள் உள்ளன.

***

இத்துடன் சைத்ர & வைசாக மாதத்தின் ஹரிதாச சிந்தனைகள் முடிந்தன. அடுத்த பாகத்தில் அடுத்த மாதங்களுக்கான ஹரிதாச சிந்தனைகளை பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

***